

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. | Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. | Egy órára 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Pfann-féle ház, 21. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

Az esküdtszékek és a sajtó.

Szeged, okt. 29.

Sajátságos erő van abban, mikor elhangzanak egyes esküdtszéki verdiktek és azoknak bölcsessége előtt meg kell hajolniok a jogászoknak, kik a törvényt forgatják s nem ritkán kiforgatják és a hivatásos bírának, akiket gyakran jobb meggyőződésük ellen készit itélkezni a törvény rideg bettjé.

Bárhogy gondolkozzanak is némelyek a mi esküdtszéki eljárásunkról, mely egyelőre a sajtóvétségekre szoritkozik, egy dolog bizonyos, és ez az, hogy a sajtószabadságnak egyetlen biztositéka az esküdtszék és hogy vége volna a sajtó szabadsága mellett befolyásának, erejének, hatalmának is abban a perczen, amint a hirlapíró szemben látná magát a büntető törvény száraz bettjét alkalmazó bírakkal, akik esetleg nem számolnának az ő legnemesebb intencziójával sem és gonosztevők sorsára juttathatnák a hirlapírót akkor is, mikor a legtisztább közérdek szolgálatában lép sikra.

Nagy erőssége az a sajtónak, hogy meg szabad írni az igazat. És ennél több szabadságot nem is kíván a tisztességes sajtó, melynek nem az a célja, hogy személyeket támadjon és hogy emberekre vadászszon, hanem az, hogy szolgálja a közérdeket, ha kell, azoknak ellenére vagy erkölcsi

megsemmisítésével is, kik az általános, a magasabb érdek érvényesülésének utjában állanak.

Visszataszító és elítélni való dolog az, mikor a sajtó a saját munkásai személyes indulatának mérgét viszi bele a lapokba és mikor egyes ujságok, rendesen kis ujságocskák kapaszkodó stréberei önönmagukat akarják emelni, mikor másokat leszólnak, üldöznek, sértenek és kihivnak. De amily visszataszító ez, ép oly nagy szerencse, hogy a magyar sajtó szolgálatában, hála istennek, aránylag elenyésző számmal vannak az eféle alakok és hogy azokkal szemben az esküdtszékeink is tudnak szigoruk, kéréltelhetlenség lenni.

Semmi sem okozhat teljesebb örömet és megnyugvást a sajtó becsületes munkásainak, mint az, hogy az „esküdtszékek“, vagy amelyet a bírói szerepben ép az esküdtszékek képviselnek: maga a társadalom a legélesebb megkülönböztetést tudja tenni azok között, kik mint hirlapírók a kötelességüket teljesítik és azok között, akik visszaélnek azzal az erős és fontos joggal, melyet a nyilvánosság számára dolgozó toll kétségtelenül ad.

A sajtópörök egész sorában utóbb hozott verdiktek tanulsága bizonyit a mellett, hogy az esküdtszékek megtalálták az itélkezésnek azon fonalát, mely az igazság templomába vezet.

Hallottunk súlyos verdikteket, melyek azokra szólottak, kik nem annyira a hirlapírást, mint a piszkolódást tartják kenyerüknek és botrányos módon pelengéreznek magánembereket, akiknek élete sorához és tetteihez a nyilvánosságnak semmi köze. És hallottunk fölmentő itéleteket olyan esetekben, mikor a sajtó megbélyegzése kemény és kéréltelhetlen volt ugyan, de olyan emberekre vonatkozott, akik maguk bélyegzik meg a közhivatalt, melyet viselnek és akikkel szemközt a sajtó nemcsak jogositva van a kegyetlen itéletre, de köteles vele.

Ezek az esetek azok, melyekre áll a Deák Ferencz jellemző mondása, hogy a sajtótörvényből elég egy szakasz, a többi fölösleges. Elég az az egy szakasz, hogy ami igaz, azt megírhatja a sajtó, sőt kell, hogy megírja, mert nagyon sokszor nem is áll rendelkezésre a közérdekbe és köztisztességbe ütköző cselekedetek ellen más megtorlás, mint a nyilvánosság, a sajtó itélete.

A büntető és fegyelmi törvények nem meritik ki mindazon visszaélések végtelen lajstromát, melyeket a társadalom érdekében meg kell torolni és a közhivatalokban, a nyilvános intézmények kezelésében nagyon sok üldözni való marad olyan, amire a törvénynek ugynevezett rendes utján nem lehet büntetést szabni, vagy esetleg

A „SZEGEDI NAPLÓ“ TÁRCZÁJA.

Születésem napján.

Az őszi napsugár benéz az ablakon.
Halkan bezörgöt a beszédes őszi szél;
Pihennek eselédim, szép szöke angyalom,
Én hallom, hallgatom, a szellő mit beszél.
Suhog lány hangokon egy érzékeny regét;
Huszonyolcz esztendő borus történetét . . .

„Az ócska házat
Ugyan mi érte?
Ablaka fénye
Kisüt az éjbe.
Barna fücskát
Hozott a gólya,
Talpon a kis ház
Minden lakója.
Boldog az anyja,
Örül az apja:
Feljött szerelmük
Piros csillaga.
. . Magában mormol
Az öreg apja:
No ennek sem lesz
Öröme napja!
Minek is lettél
Hitvány kis féreg,
Keresztelésed
Jó ha megéred!
Bizony megérte,
Ugy volt megírva,

Kinlódott, senyvedt.
De huzta, birta . . .
Jött születése
Évfordulója:
Ujra, meg ujra
Eljött a gólya!
De fehér apjok
Gondverte képe . . .
De sokan vannak
Egy kis kenyérre . . .
Fehérből is lett
Az apa képe,
Először láttam
Könyvet szemébe:
Sötét madár jött
Fekete szárnyon,
Minek is szállt meg
Az ócska házon?
Bizony angyalnak
Elmentek négyen . . .
Csak az az első
Maradt meg épen?
Mire maradt meg

Az is, tán gyászra?
Hisz' olyan hitvány,
Hisz' olyan sárگا . . .
Pendült a gyermek
Az ócska házban,
Erős élet volt
A vézna fában.
Nehéz napoknak
Nyomora, éhe
Sohse birt eselni
Könyvet szemébe.
Szegénység rongyát
Büszkén viselte,
Ha lába fázott,
Égett a lelke!
S haladt előre
Erősen, bátran,
Nem akadt párja
Az iskolában . . .
Mégis hozott gyászt
Az ócska házra,
Tolla alig nőtt,
Elvitte szárnya.
Elvitte szárnya
Elvitte messze,
Két öreg árva
De megkönyezte . . .
Az elszállt ifju
Mikor megálott,
Szive megáradt,
Virágra vágyott.
Be szép idő volt,
Tavaszi utója:

Ingott a liljom,
Pirult a rózsza;
Nytott a jázmin,
A szegfű égett,
Szerelmes ifju
Felé se lépett.
Dalló ajakkal
Kiment a rétre:
Kis kakukfüvet
Tüzött szivére.
Nem kellett neki
A szegfű, a rózsza,
Még a bolond is
Nevetett volna!
Akácok alján
Tudok egy fészket,
Ha arra járok
Mindig benézek,
Tudod, előlem
Nem rejt a rejtek
Te halvány férfi,
Te sárگا gyermek!
Nyitva előttem
Kopott világod,
Apád örökje
Te reád szállott . . .
Hirdeti arc od
Az ősi gondot,
Fiaid hordják
A régi rongyot.
Ugy-e nem kellett
Liliom, rózsza?
Kis kakukfüved

Leveleit szórja . . . Névtelenül, árván
Dolgos erőd is Bujdosol te mégis . . .
Utolját járja, Hited reményed
A küzdelemnek Tüzét eloltja
Még nincsen ára Huszonnyolcz éved
Hiában az eszmék, Keserve, gondja!
Meg a dolgos kéz is,

. . Merengő arczomon csókok tüzeit érzem,
Csókka, öleléssel köszönt telességem;
Kakukol az óra, talpra kel a gyermek,
Parolál a kicsi, mond a nagyobb verset,
Elfeledem én meg a hallgatott regét:
Huszonyolcz esztendőm borus történetét!
Móra István.

Éjji látogatás.

— Egy szörnyü pillanat. —

Hajnal felé járt az idő, mikor Jenő hosszu, mély, üdítő álmából felébredt. Majdnem ugy érezte magát, mint aki egy pompásan átbálozott éj után végig aluszsa a délelőtti kellemesnek érzi még azt a lankadságot is, mely ott van az ébredés első, bágyadt mozdulataiban.

Könnyűnek, vidámnak érezte magát a fiatal ember; a reggeli bolondos álmok friss emlékein egy nagyot mosolygott . . . aztán egy egészséges nyújtózkodásra tett kísérletet.

Ekkor ébredt az igazi valóra. Jobb karja végesvégig szorosan be volt pólyázva, a mellén keresztül is egy jó széles kötés.

nem lehet a forma szerint szükséges bizonyítékokat előállítani. És ha ilyen eseteknél a sajtó az, mely illetékes kifejezést ad a közvélemény fölháborodásának, az a sajtó nem azt érdemli a társadalomtól, hogy üdvös szolgálataiért üldözze, hanem arra tarthat igényt, hogy megvédelmezze a jogos megtorlás szerepében és ne engedje az ártatlanság diadalához jutni azokat, kik tulajdonképen csak a „bizonyítékok elégtelenségéből” élnek és abból tartják fenn magukat állásaikban, melyekre érdemtelnek.

Ezt a szolgálatot teljesítik hiven és becsületesen a sokat gunyolt, kicsinyelt és leszólt esküdtszékek és teljesítik annál igazabban, minél közelebb esnek ahhoz a társadalomhoz, melynek egyénei fölött itélni hivatottak.

Kiszámíthatatlan erkölcsi haszna lesz épen ebből a szempontból annak, hogy legközelebb néhány új esküdtszék s azok közt a szegedi is megkezdje működését. Nem egyes pörök azok csupán, amikben dönteni fognak a vidéki társadalomhoz közelebb jutó esküdtszékek. Verdiktjeiknek egy-két évi sorozatával dönteni fognak e tiszteletreméltó birói testületek a fölött is, hogy a sajtó és a társadalom kölcsönösen megtisztelje egymást és hogy egyfelől elpusztuljanak azok a kalózok, kik a hírlapíró díszes nevét bitorolva, szenvedélyes, örült kifakadásokkal üldözik a személyes ellenségeiket, másfelől azok, kik a nyilvános állásukat megillető tisztelettel vértézhetni vélik a saját hitványságukat.

Még csak a közel jövő fogja kipróbálni a megosztott esküdtszéki intézményt igazán, a maga teljes értékében. A kötelességtudó sajtónak pedig nagy diadala lesz ez a próba, melynek a kalóz ujságírók megsemmisülésével és a hivatott, becsületes hírlapírókar fölemelésével kell végződnie.

Az éjjeli lámpa még égett a tejüveg ellenző mögött. Az enyhe fehér világosságban szemébe tűnt az ébredőnek a diván előtt álló asztalon a nagy karbolyos flaska, a vörös-keresztes csomag a vattával s a sebkötő tekercek.

Közvetlen maga mellett az éjjeli szekrényen egy félig teli limonádés nagy poharat, egy aranyos dobozt, ostyás papírtáskát látott, meg a lázmérőt — egy halom vizitkártya tetejében. Egy kis pohárban három szál őszi ibolya horgasztotta le hervadt fejcskéjét.

Jenő mindebből azt látta, hogy ő még mindig a veres-kereszt kórház III. számú pavillonjának 10. számú szobájában fekszik — jelentékenyen befáslizva, de éppenséggel nem olyan mizerabilis állapotban, mint például három nappal ezelőtt, amikor a sebláztól tüzfolyammá izzódott ereiben a vér. Ezalatt az utolsó, láztól ment, hosszú álom alatt egészséges, ifju vére rendbe hozta a fizikum megzavart belső háztartását: kitakarította a láz rossz matériáit, megnyugtatta az izgatott idegeket, egész csodatevő erejével rávetette magát a sebek gyógyítására.

A kórházi környezet egy csöppet sem hangolta le a helyzetét fölismerő beteget. Katonás, fitymáló kicsinyléssel gondolt helyzetére. A visszatérő ifju élet duzzadó ereje önbizalmassá tette. Most egészen másként gondolt a megtörtént párbajra, mint mikor a láz elcsigázó, kislelkűségbe sülyesztő állapotában egy hosszú, kínos betegség seny-

Egyházi kinevezések. Ő felsége dr. Nogál János pergamoi fölszentelt püspököt és olvasókanonokot a nagyvárad latin-szertartású székeskáptalan nagyprépostjává nevezte ki; ugyanazon székeskáptalannál Winkler József serdicai választott püspöknek és éneklőkanonoknak az olvasókanonokságra, Zajnay János örkanonoknak az éneklőkanonokságra, Winterhalter Antal székesegyházi főesperesnek az örkanonokságra, Zelley János békési főesperesnek a székesegyházi főesperességre, Szakszó Rezső krasznai főesperesnek a békési főesperességre és Széchenyi Jenő legidősb mesterkanonoknak a krasznai főesperességre való fokozatos előléptetését helybenhagyta.

A magyar ipar állása és fejlődése 1891-ben. A kereskedelmi miniszter legújabb jelentése szerint tavaly 3063 gyár és olyan nagyobb ipartelep állott fenn az országban, mely iparfelügyelői vizsgálat alá esik. Ebben a számban a horvát-szlavonországi gyára: és ipartelepek nem foglaltatnak. Legiparosabb városa az országnak természetesen Budapest 346 gyárral, ezután Pozsony következik 45 gyárral, melyet Szeged, Arad, Kolozsvár, Nagyvárad, Sopron, Temesvár stb. követnek. A főnebb jelzett szép számnak értékét azonban kissé alábbszállítja, ha megtudjuk, hogy abban közel 1000 kisebb-nagyobb gőzmalom és mintegy 500 kisebb-nagyobb szeszgyár foglaltatik. Legtöbb gyár, 151, van Szepes, a legkevesebb — egy — Kis-Küküllő vármegyében. Új gyár, köztük igen sok gőzmalom és szeszfőzde, 192 keletkezett a múlt évben. Körülbelül 9 millió forintnyi befektetési tőkével és 5000 ezer munkással. A legjelentékenyebb új ipar-vállalatok Budapesten és Aradon létesültek. — Az iparnak állami kedvezményekkel való támogatását az 1881. évi 44. t.-cz. rendelte el, melyet az 1890. évi 13. t.-cz. módosított. Az előbb említett törvény értelmében 475, az utóbbi alapján pedig 115 gyár részesült állami támogatásban. Tavaly előre biztosítottak az idézett törvény szerint nyújtható kedvezmények 39 még csak létesítendő gyárnak és tényleg megadattak 52 már fennálló, de nagyrészen vagy egészen új berendezéssel ellátott gyárnak.

vesztő nyomoruságaitól, egy esetleges amputáció kinszenvedéseitől vagy éppen a legrosszabbtól, a fiatalon való megsemmisüléstől tartott.

Tegnap még a tönkretett ember fáradt, reménytelen csüggedtségével engedte oda magát az ápolásnak. Az orvosokat, kik mély sebeit kötözték, eltítkolt, dühös gyűlölettel nézte félig csukott pillái alól. Nem bizott bennük; ereje hanyatlása, kínos verejtkezésben töltött, lázas éjjeleiért őket tette felelőssé. Nagyképű sarlatánoknak tekintette őket, akik fontoskodva, de lélektelenül csinálják körülötte betanult hókusz-pókuszait, míg ő, a beteg, perczről-perczre érzi, hogy mint vész el lassankint e látszából és mesterségből ágya mellett sürgölődő czéhbeli keze alatt.

Epés, haragos szemmel nézte még azt a jámbor apácát is, aki e nagy nap alatt annyiszor nyújtotta erős, de gyöngéden fogó karját dereka alá, hogy felemelje fekhelyéről, akinek fehérkötős széles vállain izzadt forró feje annyiszor megpihent, akinek kezéből ételt és italt vett, aki az állati élet legalsóbbrendű nyilvánulásainál is olyan hü, jóságos türelemmel segített az önmagával tehetetlen betegnek, ahogy csak egy édes anya teszi beteg kis gyermekével.

A javulást érző, most már önmagával elégedett beteg elszégyelte magát, hogy környezete iránt ennyire igazságtalan, türelmetlen tudott lenni. Mintha bizony az orvosok és a betegápoló lettek volna az okai

Tanyai tanítók panasza.

Az iskolaszékekhez.

A tanyai tanítók három tagu küldött-sege nyújtotta át ma délután Kovács Albert iskolaszéki elnöknek a következő figyelemre méltó folyamodást.

Nagyságos Iskolaszéki Elnök Ur!

A folyó évi október hó 1-én megtartott alsótanyai tanítótestületi ülésből kifolyólag, illetőleg annak egyhangu határozata és megbizásából alulírottak a legmélyebb alázattal járulunk Nagyságod kegyes színe elé azon legalázatosabb kérelemmel, hogy tanyai iskoláinkat még e tanév első szorgalmi időszakában a tek. közs. iskolaszék több tagjával meglátogatni kegyeskednék, miután hova-tovább türehetetlené válnak azok az abnormalis állapotok, melyek tanyai iskoláinknál fennállnak s melyeken hiszszük, ha Nagyságod s a tek. iskolaszék meggyőződött, hogy sürgető szükségé lett mielőbb segíteni, az óhajtott orvoslás nem marad el.

Nagyságos Iskolaszéki Elnök Ur! Miniket, akik Szeged szab. kir. város tanyai népoktatásának ügyét fáradságot nem ismerő buzgalommal és jóakarattal, tudásunk és ismeretünk egészével szolgáljuk, a népoktatás ügyének szeretete mellett e szűkebb hazai szeretete is köt ide. Mi nemcsak a népoktatás, a tanyai kultúra ügyének harcosai, hanem a szeretett város fiai is vagyunk, melyhez emlékeink s apáink emléke is csatol s midőn szerényebb anyagi díjazás, kisebb jutalom mellett is meg akarunk maradni e város népoktatásügyének szolgálatában, bátorságot veszünk magunknak a legjobb reménnyel, készítetve a viszonyok türehetetlen voltától, Nagyságod s a tek. iskolaszék színe elé járulni bajaink orvoslásáért, talán nem fogunk megítéltetéssel találkozni. Bizunk Nagyságod s a tek. iskolaszék mindenkor tapasztalt nemes jóindulatában, mely a tanügy, a szorosán vett népoktatás emelésére eddig is annyit munkált.

Csak vázolvá, röviden soroljuk elő az okokat, melyek alázatos kérelmünk indo-

annak, hogy ő egy haszontalan, léba nőért kiállott a gyöpre s ott gyalázatos módon összevagdaltatta magát! — Mennyi gondot, szörséget okozott ő életének ez örült kockáztatásával egy csomó, derék, jólelkű embernek; törték magukat ő miatta és ő nem érzett irántuk egy szikrányi halát sem. Ugy tekintette őket, mint kiméletlen zaklatókat, akiktől csak akkor szabadul, ha az ördög elviszi őt. Hogy mért nem azokat előbb.

Most, hogy a gyógyulás biztos, örvendetes tudata mint valami fölfrissítő, képes villámáramlat hatotta át egész lényét: szerette volna mindazokat karjai közé ölelni, akiknek eddig terhére volt, még azt a vén, unalmas, érzéketlen csufnagynénit is, aki a rokonság képviselőjében járt hozzá beteglátogatóba s aki savanykás beföttekkel gyötörte, és olyan ostoba, faggató kérdésekkel, hogy szerette volna a pápaszemes, vén halálmadár fejéhez vágni valamennyi befött-szállítmányát.

A visszatérő ifju egészségről a legvilágosabb bizonyíték volt az, hogy végtelen szomjuságot érzett egy bosnyák cigarettára. Száz receptnél jobbat tennie az egészségemnek, — gondolta magában — ha egyetkettőt szippanthatnék. Szemei sóvárogva keresték a szekrényen s az asztalon ezüst dohányzó szelenczjét, amit nem látott azóta, mióta a vértől ázott ruhát lefejtették tétéről.

Kinyújtotta be nem pólyázott karját,

kául szolgáltak s melyeken — bizva reméljük — segíteni fognak azok, kiknek kezében van e város kulturája fölött való örökös és alkotás joga is, ha igazságos információ alapján győződtek meg tarthatatlanságáról.

Nem egy alkalommal volt már szó ugy a sajtóban, mint az iskolaszék kebelében is a tanyai iskolák túltömöttségéről s az ezen évben kiadott „tanyai iskolai értesítő“-ből is kitűnik, hogy vannak iskolák, hol 260—280 tanköteles gyermek jár tanításra, olyan szám, mely az 1868. évi XXXVIII. t.-cikkben megszabott legnagyobb számot is háromszorosan felülmúlja.

Ily hatalmas tömeggel szemben a tanító, ha életét fölemészti munkát végzett is, alig felelhet meg a kiadott tantervek követelményeinek se, annál kevésbé értékesítheti tehetségét, nevelői fontos hivatását. Megbénul az erő, melyet kifejt; a nevelés és oktatás sikere kockára van téve. Így a tanítónak, legyen bár lelke eltelve a legszelbő ambícióval, hivatása magasztos érzetével: be kell látnia, hogy munkája hasztalan harcz volt. Ez állapoton nemcsak a tanyai tanítóság, hanem a népoktatás, a szorosán vett tanyai kultúra ügye is követeli, hogy mielőbb segítve legyen.

A tanítói lakások sem felelnek meg a legtöbb tanyai iskolánál nemcsak egy művelt ember igényének, de az ezelőtt majd egy negyed századdal megalkotott népoktatási törvényben előirt „tisztos“ kifejezés követelményének sem.

Egy-két iskola kivételével a többi helyt egy-egy szűk szoba áll rendelkezésére a tanítónak, mely körülmény kényszeríti, hogy „en garçon“ élje le tanyai tanítósága idejét.

E nemes város erdői csőszének is megadta a kényelmesebb két szobás lakást s nekünk tanítóknak, akik mégis csak fontosabb missiót teljesítünk s akiknek már kvalifikációja is föltételez bizonyos fokú intelligenciát, évtizedek végére vetették el reményüket, hogy segítve lesz lakásaink

szétturta az éjjeli szekrény márványlapján levő részvéltárogatók vizitkártyáiból támadt halmozatot, abban a hiszemben, hogy epedése tárgya, a dohányos pikszis ott lesz az alatt. Egy csomó látogató-jegy lehullott a földre, a kis pohár, a három szál hervadt ibolyával, fölborult, de a szelencze nem került elő.

Ugyan honnan kerültek ide ezek az ibolyák? — tűnődött a sebesült. Tegnap még egészen frissek voltak és lázálomban is éreztem a szagukat. Kinek a figyelme ez? Ágota testvérét vettem gyanuba, de ő tagadta, hogy tudna róla. Ágota testvér pedig igazi szent s amit mond, az is az.

Egy vizitkártya lecsúszott az ágya szélére; ezt olvasta rajta: Melinda kisasszony... Hát ez meg kicsoda! Semmi vezetőknév, csak Melinda kisasszony. Ki hagyta ezt itten! . . .

A fiatal ember emlékei közt kutatott. Mintha ismerne valakit e regényes néven! De csak abban állapodott végre meg, hogy a Bánk-bán Melindáján kívül nincs más ilyen ismerőse.

Egy égő cigaretta mellett tovább is elmélázott volna az ibolya- és vizitkártya rejtélyen, de ennek hiányában megint csak az a kérdés érdekelte, hogy hol találhatná fel sóvárgása tárgyát: a cigaretta-municziót.

Legegyszerűbb volna megnyomni ágya fölött a villanyos csengettyű gombját. Ágota testvér két perc alatt itt lenne s kezébe adná a szelenczét. Csakhogy ezt Jenő nem akarta megtenni. Ágota testvér három éj-

nyomorúságos voltán. A hol történtek is lakás-bővítési munkálatok, a tanító kérelme mellőzve, figyelmen kívül lett hagyva, elutasítva oly módon, mely minden értelmében a szónak csak lelázó lehet s hogy lakásaink mégis megfelelően a szoros egészségügyi követelményeknek, a tisztességes izlésnek, kénytelenek vagyunk nem egyszerű mi magunk nagyonszerény, 400 forintos fizetésünk ből azt megjavíttatni.

Annyiszor halljuk követelni, hogy jókarban tartott faiskolánk legyen! De lehetséges-e faiskolát, gyümölcsösöt, sőt használható veteményes kertet is telepíteni a tanítónak a pusztán, kerítés nélkül hagyott iskola kertben, melyet semmi sem véd a jószágok pusztításaitól? Hányszor vesz kárba a tanító fáradságos munkája kertjében. Amit ma végzett, holnap a szomszéd jószága teszi tönkre, s kénytelen folytonos békétlenségben élni e miatt a szomszédaival, a tanúgy és saját becsülete megrontására. Hogy némileg is illusztráljuk e szabados állapotot, felhozunk egy esetet, midőn az egyik tanyai iskola udvarán játszó gyermekek rémült sikoltással rohantak a terem ajtaja felé a nyomukban lihegő veszett eb elől. Vajjon kit terheljen a felelősség ily esetben a könnyen megtörténhető szerencsétlenségért, kinek tejét érje a szülő átká, ki azon tudattal küldi gyermekét az iskolába, hogy ott őrizni, védeni fogják az ő legdrágább kincsét?

Hogy mi magunk védhessük meg eper- vagy gledicia sövénynyel, teljes lehetetlenség a legtöbb iskolánál addig, míg erősebb lécz-kerítés nem fog állani a felnövő sövény mögött oltalmazásul s ezen esetben is a gledicia vagy eper csemete ültetése, gondozása és öntözése az iskolai hatóság kötelessége lenne az idevonatkozó miniszeri rendelet értelmében.

Mindezen dolgok s annyi más, melyről a megteendő látogatások esetén alkalma lehet Nagyságodnak és a tanúgy vezetőinek, jó-

szakán át virrasztott abban a nagyhátu, káros bőrszékben, mely ott van az ágy lábánál. Bizonyosan itt virrasztotta át a mai féleljeszakát is; az övéből kicsúszott olvasó most is ott van a székbén. Eltörődve az álmatlanságtól — bizonyosan visszavonult pár órai pihenésre. Lelketlenség volna fölcsemetni.

A sebesült megkísérelte, hogy hátha magától is letudna szállani az ágyról s szétnézhetne holmijai között. De amint felült, mindjárt érezte Ágota testvér támogató, erős karjának hiányát. A feje szédült s tisztában volt vele, hogy a vérvesztés, meg a láz sokkal jobban elgyöngítették, semhogy egy lépést is tehetne. Visszahanyatlott párnáira s gyámoltalanságának tudata sokat elvett iménti jókedvéből.

Behunyta szemeit — azzal az elhatározással, hogy ismét átadja magát az erősítő álomnak. Amint az álmodást így erőszakolta, csukott szemei előtt megjelent az ismeretlen vizitkártya s félhangosan ismételte a nevet:

— Melinda kisasszony! . . . Melinda kisasszony. . .

A betegszoba csöndjében gyöngé, szomorú vékonyka hang suttogása hallatszott. — Én vagyok . . . Melinda.

A sebesült felriadt e váratlan feleletre. A szobában nem volt többé egyedül. Ágya mellett állott valaki, egy alak, akit egy homályos folyosó félárnyékában még a csak félig babonás ember is valóságos léleknek nézett volna, de így, egy megvilágított szobá-

akaróinak meggyőződni, indították a tanító-testületet, hogy bátorságot legyen felhívni Nagyságod s a tek. iskolaszék figyelmét a tanyai iskolák abnormalis állapotaira és ebből kifolyólag kérni látogatását.

Amidőn alázatos kérelmünk benyujtva, eleget tettünk a tanító-testület megbízásának, ajánljuk azt ismételten Nagyságod és a tek. közs. iskolaszék jóindulatába.

Szeged-Alsótanya, 1892. október hó 29-én.

Alázatos szolgálói:

Bite Pál s. k. Fuhász Ágoston s. k.
Fenyvessi Jenő s. k.,
mint megbízottak.

A kolera.

— A mai nap. —

A fekete asszony Szegeden nem öltözködik olyan gyászosan fekete ruhába, mint más városokban. A kolera, amely két nap előtt, miután egyszer már teljesen megszűnt volt — föllépett újra Szegeden, nem látszik járványos betegségnek, dacára annak, hogy a betegek közül ma ketten meghaltak.

Koleragyanus megbetegülés a mai nap folyamán mindössze egy történt, amelyet a délután folyamán jelentettek be.

A megfigyelő kórházban csak egy beteg van, aki közönséges gyomor- és bélhurutban szenved. A járványkórházban kettő volt ápolás alatt.

A két halott egyike Palatinus János hajósemer, aki tegnap délután lett beteg a felsővárosi hajós-utczai lakásán. Ma reggel súlyosan koleragyanus tünetek között meghalt. Erdélyi már hónapok óta szenvedett gyomorhajban.

A másik halott egy fiatal, 12 éves inasgyerek, Velcsó István, akit tegnapelőtt vittek az alsóvárosi szabadsajtó-utczából a megfigyelő kórházba. Betegségének tünetei kolerát jelezvén, átvitték tegnap az újszegedi járványkórházba, ahol ma délnél meghalt.

Ma délben Kertész Gyula színész betegült meg szent-Mihály utczai 8. számú lakásán koleragyanus tünetek között.

Délután Láda Ferencz kocsián, Ottovay vaskereskedő szolgálatában, gyanus tüneteket észleltek. Gazdája maga szállította kocsin a megfigyelő kórházba, ahol konstataáltak, hogy baja csak egyszerű gyomor- és bélhurut.

ban valóságnak kellett őt venni — annyival inkább, mert az alak leülvén az ágyszélre, — a matráczugók nyikorgása mutatta, hogy fizikai sulya van.

Jenőt, kit e meglepetés kizökkentett normális lélekjelenlétéből, megmeredve bámult látogatójára, aki talpig sárgába volt öltözve, valami régi, finom, pókhálószerű szövetbe, mely egészen simán tapadt alakjára, a szövet alól csontos, keskeny vállak, éles könyökök, száználmasan szikár lábszárak ütözködtek elő. Olyan száraz volt az egész jelenség, mint amilyen alakban az emblemikus képeken az Éhséget szokták személyesíteni. Ennek az ijesztő aszottságnak azonban egy finom, szép arcz volt a koronája. Abból a szintén sárga csipkésfátyolból, melybe a meghajlott, kisformájú fő be vala burkolva, az egész arczból csak a hosszú, sötét szemöldök-ívek, a nagypillájú fekete szemek, a kissé meghajlott orr, a vékony, vérpiros ajkak tüntek elő a fehér világításban, meg egy kevés az átlátszóságig tiszta arczból, aminek nem volt semmi életszine. A fehér arczból nagyra nyitott, félig riadt, félig csodálkozó szemek néztek a sebesülthe. A nőnek szinte természetellenes piros ajkai szintén nyitva álltak s valami erős belső felindulástól pihegtek. Amint Jenő tekintete végig futott e különös, érthetetlen vizitelő alakján, a ruha alsó fodra alól két keskeny, fehér lábat látott előbukkanni; a lábakon nem volt sem harisnya, sem czipő. Ezek a meztelen lábak még inkább megzavarták a

A végeredmény tehát az, hogy az elmúlt 24 órában csak egy koleragyanus megbetegedés történt.

A koleragyanus megbetegedések jó része a tiszpart tájáról származik, ahol nem ártézi vizet isznak. Az egyik halott: Palatinus tiszparti munkás volt.

A főkapitány, tekintettel a felsőtiszparton folyó munkálatokra, ma az itt dolgozó Glasner és Eibenschütz czégnak elrendelte, hogy a munkásoktól a tiszvizet tiltsák el s az ártézi víz ivását tegyék kötelezővé.

*

A vidéken a kolera-járvány csak néhol emelkedik, a legtöbb helyen szűnőfélően van s a beálló reggeli fagyok s az erősödő hideg remélhetőleg ki fogja ölni.

Torontálban egyes városokban emelkedő még, de Bácsme gyéből megnyugtató híreket veszünk. — A megyei központtól jelentik:

„Örvendetes jelenség a legutóbb szerencsétlenül fordult közegészségügyi állapotokban, hogy a kolera, mely különben sem öltött valami nagy mérvet meggyék területén, a napokban alaposan csökkent.

Mindennap érkezik sürgőnyi tudósítás Tite lről, a hol tudvalevőleg legerősebb lépett föl a járvány, és mindennap azt sürgőnyzik, hogy „az utolsó 24 órában újabb megbetegedés nem fordult elő“. A tegnapi (okt. 27-iki) távirat is azt mondja, hogy a „tegnap reggeli 8 órától ma reggeli 8 óráig sem megbetegedés, sem haláleset elő nem fordult, kezelés alatt áll két beteg.“ Tite len 5 nap óta nincs újabb koleraeset, a régi betegek közül 26-án kettő meghalt.

Uj vidékről e hó 25-én sürgőnyöztek, hogy ott 5 megbetegedés és 2 haláleset fordult elő.

A patinban Lakatos József nemesmiliticsi molnár legény, ki ott alkalmazásban állott, 24-én estefelé koleraiban megbetegedett és 25-én reggel 8 órakor elhalt.

Uj-Verbász on e hó 20-án meghalt egy ember koleraiban. A bonczolásnál és temetésnél segédkező ápoló is nemsokára megbetegedett és az ázsiai kolera tünetei között e hó 25-én meghalt.

Ó-Palánkán egy ottani sürgőny szerint — konstatálva van az ázsiai kolera föllépte s az Ó-Becsén elhunyt Csiplics Mihos esetére vonatkozólag is konstatálta dr. Pertik tanár az ázsiai kolera. De itt ezen eset óta újabb megbetegedés nem fordult

fiatal beteget. Miféle csodálatos teremtés tévedt be ő hozzá!

A különös vendég még egyszer bemutatta magát.

— En vagyok . . . Melinda.

Hangja gyöngye volt, mint egy gyermeké és szomorú végtelenül . . . Aztán hozzátette:

— Ez pedig a Lizett, a szegény, jó édes Lizett, az én volt mindenem.

Síróra vált hangja, amikor ezt mondta. És felmutatott valamit, ami olyanforma volt, mint egy kis gyerek a pólyában s amit eddig leeresztve tartott ölében. A pólya csipkés, finom rózsaszínű selyemszövet volt; a sebesült megborzadva vette észre, hogy a csipkék el voltak öntve friss vérral. A pólya végéből egy fehér macska mozdulatlan feje látszott ki. A macska nyaka véres volt, szeméi merevek: meg volt ölve.

Jenő nem csekély megdöbbenéssel ismert rá most vendégében arra a szegény, csendes elmeborodott leányra, akiről Ágota testvér már egyszer beszélt ő neki. Ezt a boldogtalan nőt itt ápolták a pavillon emeletén. Nem sok alkalmatlanságot okozott az orvosok- és ápolóknak. Naphosszant tétlenül melancholizált szobája ablakában — ölében kedvelt fehér macskájával: Lizettel. Csupa megnyugtatót hallott Jenő erről az ő bus lakótársáról, de e pillanatban félelmes volt az eszelős leány társasága. Bizonyosan dühroham fogta el az éjjel; leölte a macskáját,

elő s már Ó-Palánkáról sem érkeznek idevonatkozó tudósítások.

Hihető tehát, hogy e megye területén csakhamar teljesen megszűnik a járvány.“

*

Halottak napjára a főkapitányság valószínűleg a sokadalmat megszorító rendelkezéseket fog tenni.

A tanulóknál szokásos kegyeletes tényt, hogy elhalt tanáraik sírjához testületileg kivonulnak, az idén aligha tartják be. Eddigelé már több iskola igazgatósága ellene mondott.

Szegedről a Hentzi-szoborra.

— Egy alkalmi lelet. —

Az a botrány-kő, melyet a nemzet 1852. óta eltűrt ott a budai hegyek alatt — kapott már egyszer koszorút, hanem ezt a Bach-huszárok kötötték neki erőszakosan kizsárolt fillérek árán, amiket a spiczlik urakoldásának gyönyörűsége idején „rendeltek“ ki a loyálisabb lelkek zsebéből.

Nagyon alkalomszerű most, 40 esztendőnek utána, az alkotmányosság 20-ik esztendőjében, amikor Szapáry Gyula gróf vállalkozik a Bach-huszárok szerepére, az a poros, molyos irás-lelet, melyet a szegedi levéltár lmlomjában találtak ma föl véletlenül egyéb irások keresése közben.

Egy irás arról a botránykőről. Hogy miként rendezték a Bach-huszárok a gyűjtést a Hentzi-szoborra, — hivatalos uton, amikor minden fölhívásban, minden rendeletben, sőt a kérésben is a megfélemlítés hangja volt benne, amitől a jámbor loyális lelkek összezezentek.

Akkor egy jeles magyar ur, Bonyhádi volt Szeged Szapáryja, aki leütötte a szegedi ember fejéről a Kossuth-kalapot az utczán és karhatalommal leberetváltatta a Kossuth-szakállakat. Ez a muszka-magyar volt itt akkor az ur. Mikor a sárga-fekete lelke két évvel ezelőtt valami zugban elhagyta porhüvelyét, megfelelő nekrológot írunk róla.

Ezt a Hentzi-aktát is Szeged akkori muszkája, Bonyhádi királyi biztos cselekedte meg. Viseli ez a 40 esztendő aktája 6783/1852. számot.

kitört szobájából a véres áldozattal és most itt van ő nála és nem tudni, mit fog cselekedni.

Jenő a villanycsengő gombja után nyult, de a látogató elkapta a kezét. A fehér, hosszúujjú kéz fogásából megérezte a sebesült, hogy a nő jóval erősebb ő nála s azt teheti vele, amit akar. A leány még közelebb ült hozzá, egészen a feje fölé hajolt s piros szájának forró lehelle, amint suttogva szólt, arcát érte a fiatalnak.

— Ne hívjon senkit. Ne féljen. Nem bántom. Nem hal itt meg senki, csak Lizett és én. Lizettnek már vége, most jövök én. Meghalunk, mert nem élhetünk együtt . . . Tudja, mit mondott az orvos tegnap? Azt, hogy nem tűri Lizettet a kórházban. (Jenő emlékezett rá, hogy tegnap hallott valamit erről a macska-krizisről. Nem igen figyelt rá. Mit tudta, hogy tragédia lesz belőle.) . . . Ugy volt, hogy ma elviszik Lizettet és nem látom soha többé . . . Arra nem gondoltak, hogy mi lesz velem Lizett nélkül. Senki egyebem a világon. Hogy válhassak én meg tőle.

Ekkor azt mondtam magamban: Lizettre senki nem fogja rátenni a kezét. Ha el kell vesznie reám nézve: Elveszitem őt én. Megölöm, de nem adom oda. Aztán meghalok én is. Lássák, akik halálba üttek két teremtést.

Nézze! Lizett halva van. A tollkésemmel öltem meg. Kétszer szaladt körül a

Fogtak a Bach-huszárok akkortájt valami gyalázatos emert, aki tudott egy kicsőtő verset írni magyarul Hentziről. Nagyon tetszett a Bachok- és Bonyhádiaknak a Hentzi-poézis, odavoltak a lelkesedéstől. Odafönta helytartótanács menten elhatározta, hogy a dicső magyar versfaragó versét ki nyomtatják és eladják a nemzetnek a — Hentzi-szobor, meg a Haynau alap részére.

Szegedre is küldtek egy kocsiderékra valót a vérszomjas osztrák generálisok dicsőségének terjesztése okából. Jó kézbe jutott az irodalmi mű kolportálás végett.

Bonyhádi megyefőnök rögtön megtette a város tanácsát ügynöknek egy rendelettel. Felcsatolta a helytartó tanács német rendeletét, hogy a megyefőnök kötelességnek tekintve a gyönyörű nemzeti költemény terjesztését, egy füzetke ára csak 20 váltó pénz.

Be kell adni a magyarnak.

Bonyhádi ráírta a német felsőbb rendelet hátára, hogy a lelkes, gyönyörű költeményt azzal teszi át a tanácsos, hogy tekintettel a nemes célra, a tanács kötelességének fogja ismerni, a hazafias vers minden példányának elárusítását.

A nemes cél pedig Hentzi szoborra volt, meg a Haynau alap.

Hanem — mint az öregek mondják — koppant a Bach-huszárok foga.

Tudtukkal csak egy példányt adtak el a Bach-irodalom jeles művéből, azt is a vén Lausevics vette meg boszúból, mert 48 ban megkergették.

Hát Szeged is hozzájárult a Hentzi-szoborhoz — 20 váltópénzzel. Ezt is megbánta később Lausevics.

Bonyhádi pedig dühében tovább nyíratra a — Kossuth szakállakat. (b.)

Ujdonságok.

Szeged okt. 28.

Tájékoztató.

Okt. 30. D. u. 5 órakor egészségügyi bizottsági ülés.

Okt. 31. D. u. 4 órakor a nőiparegyesület valóulása.

Okt. 31. D. u. 4 órakor szegény iskolások fölruházása a Kiss Dávid alapítványból.

szobában véresen, aztán lábához feküdt és meghalt. — Most pedig én jövök.

A tébolyodott leány feltépte ruhája derekát s kivett kebléből egy finom angol kést.

— Ezzel öltem meg Lizettet, ez oltsa ki az én életemet is . . . De, lássa, én jó keresztény vagyok; nem akarok pokolra jutni, pedig odamegy, aki magát megöli. Engem önnek kell megölnie. Ne féljen semmit, hiszen én kértem föl erre a szolgálatra. Itt a kés. A penge jó hosszú. Csak döfjön bátran . . . ide, ahol az anyajegy van.

A leány széttárta korzetjét, lehajtá fodoros ingét s odanyújtá fehér, hervatag keblét s behunyt szemmel várta a késszurást.

Jenő még egy kísérletet tett, hogy a csöngettyűhöz jusson, de a nő ismét megragadta kezét.

— Nem, nem szabad csöngetni. Meg kell hogy öljön . . . Kérem, esedezem drága uram! Én soha nem kértem férfitől semmit, de ezt az egyet meg kell tennie önnek, önnek, aki lovagias, bátor ember. Ön nem fél a vértől, hisz a magát nem régen ontotta.

Igen, én ismerem önt. A múlt éjjel már itt jártam. Ön is aludt, az ápolója is. Ibolyákat hoztam önnek, mert rokonszenvvel voltam ön iránt. Önnek is meg kell szánnia engemet. Adja hát a halált . . . adja gyorsan kérem.

Okt. 31. D. u. 6 órakor Nimrod-társulati közgyűlés.

Nov. 3. Korcsolyázó-egyleti közgyűlés.

Nov. 4. Szatymazi vadászterület bérbeadása.

Nov. 5. Csöngölei legelő bérbeadása.

Gyűjtés Baross Gábor szobrára.

Fölvívás a közönséghez.

Ma indul meg a kegyelet munkája országszerte. A kereskedelmi és iparkamarák ma küldik szét fölvívásaikat, melyekben adományokat kérnek a nemzettől Baross Gábor szobrára, és a közönség bizonyára a legnagyobb lelkesedéssel és áldozatkészséggel ragadja meg ezt az alkalmat, hogy az elhunyt nagy miniszter emléke iránt kifejezze igaz, őszinte háláját.

Hozzánk is küldött a szegedi kamara egy gyűjtő-ívet, melynek szövegét a következőkben közöljük:

„Fölvívás a közönséghez Baross Gábor szobrára leendő adakozásra“.

Ércz-szobrot annak, aki életében is ércz volt!

Mintája az igaz férfinak, a hazafinak, a kormányférfinak.

Kinek alkotásait hirdeti vas és arany. Aki Magyarországot önmagához közel hozta.

Aki a honi ipart és kereskedelmet saját piedestáljára állította.

Aki vaskaput tört a Dunának, arany kaput épített Fiuménknak.

Baross Gábor szobra legyen az utókor előtt látható jelvénye a munka megdicsőtésének.

A nép filléreiből gyűljön össze az ércztömeg, mely szobrát alkotni fogja.

A hatalmas alak, ki életében, mint Atlasz, hordozta vállán hazáját, hordozza azt az ércz-szobor alakjában is az idők végtelelenségig!

E fölvívással fordulunk a nemzethez, Baross Gábor emlékének méltó megörökíthetése végett.

A nemzethez, mely életében annyi ragaszkodással viseltetett iránta, halálában mélyen gyászolta, hogy állíthassuk föl lehetőleg mielőbb a fő- és szekváros keleti vas-pálya háza előtti díszes téren azon térfiú ércz szobrát, kinek nagy alkotásai között legnagyobb mégis csak a hazai közlekedési ügy újjáteremtése vala.

A szoborra szánt adományok, ez ivre

Kétségbeesett hévvel ostromolta Jenőt. Másodszor is kezébe adta a nyitott pengéjű kést. Kebléhez szorítá a feltegyverezett kezét, majd meg lehajolt egészen a beteg arczára.

Sohasem csókoltam férfit. Ime, csókkal köszönöm meg előre, hogy megment az élettől, drága, egyetlen, édes szabadítóm.

És láztól forró ajakát vadul nyomta az ifju ajakára s csaknem belefoltá a lelket hosszu, dühös csókjaival.

Ez örült indulatroham alatt a kés pengéje megsebezte a nő mellét s az ifju kezét is; egymás véreben fetrengtek a párnán. A nő sikoltozó, elfulladt hangon egyre azt kiáltá.

— Édes szabadítóm, drága megölöm, te! Ölj és imádni foglak még a siron tul is. Jenő kétségbeesetten küzdött, hogy karját kiszabadítsa. Segítség után kiáltott egész erejéből.

... Ekkor már ki volt merülve teljesen; érezte, hogy a küzdelemben karján és mellén a hegedt sebek fölfakadnak; meleg vére folyt a kötések alatt: égő fájdalmak nyilamlottak át idegein... eszméletét elvesztette...

Mikor magához tért... akkor temették a kórház kápolnájából a szegény örült leányt, akit átdőlt szívvél találtak az ő szobája padlatán az ágy előtt...

J-I.

jegyezve, a szegedi kereskedelmi és iparkamarához küldendők, mely kezelésüket magára vállalni szives volt.

Budapest, 1892. október hó 15-én.

Vasary Kolos,

Magyarország hercegprímása, mint a Baross-szobor bizottság védnöke.

Báró Podmaniczky Frigyes, Wahrman Mór,
a szobor-bizottság elnökei.

Brázay Kálmán,
a szobor-bizottság alelnöke.

F. Virág Béla, Tordai Kádár Kálmán,
Szterényi József,
a szobor-bizottság jegyzői.

E fölvívás alapján fordulunk a „Szegedi Napló“ közönségéhez azzal a kéréssel, hogy adományait küldje hozzánk minél tömegesebben. Szivesen vesszünk és nyilvánosan nyugtázzunk minden összeget, a legszerényebbet is, mert nemcsak anyagi, de erkölcsi sulya is van annak, hogy a föllálozó munka miniszterének emlékét építeni segítse a legszerényebb munkás kéz is.

Az adakozást lapunk szerkesztősége és kiadóhivatala nyitja meg következő összegekkel: Küinyi Zsigmond szerkesztő 10 frt, Bába Sándor lapkiadó 10 frt, Békefi Antal 2 frt. Összesen 22 frt.

— Halottak napján. Keddre és szerdára az egyházi szertartások sorrendje következőleg van megállapítva: Kedden délelőtt nagymise, melynél Rózsza Ferencz apátplébános pontifikál a belvárosi templomban. Délután 3 órakor a belvárosi temetőben Bezdán József káplán tart szent beszédet, ha az időjárás erre alkalmas lesz. Ezután Rózsza Ferencz apátplébános tart könyörgést és litániát ugyanott a halottakért. Szerdán délelőtt 10 órakor a belvárosi templomban gyászmise az összes elhunytakért. Tartja: Rózsza Ferencz apátplébános.

— Requiem. Néhai Szabados János, Szeged város volt helyettes polgármestere elhunytának évfordulója napján, ma délelőtt gyász istenisztelet volt a belvárosi templomban. A megboldogult helyettes polgármester kiterjedt családja, barátai és tisztelői mély megilletődéssel hallgatták végig a gyászmisét.

— Gyászbeszéd. A szabadságharc szöregi ütközeténél elesett Répássy Ferencz honvéd tábornok sirjánál halottak estéjén Kemecsey Jenő hirlapíró gyászbeszédet mond.

— Személyi hírek. Kállay Albert főispán ma délután 4 órakor Szegedre érkezett. — Lázár György dr. helyettes polgármester Budapestről hazaérkezett.

— A Dugonics társaság ünnepélye. A Dugonics-társaság megnyitó diszünnpélye, mely e hónapból a kolera miatt elmaradt, a jövő novemberben fog megtartatni. A napokban fogja a tudományos és irodalmi társaság igazgató-tanácsa kitűzni az irodalmi ünnepély idejét. A nagyszabású kulturális ünnepség valószínűleg csak november második felében lesz megtartható. Számos kitűnő vendége lesz ez alkalommal Szeged tudományos és irodalmi társaságának. A fölolvásó asztalnál pedig ott fogjuk látni és hallani Mikszáth Kálmánt, aki a társaság elnökének határozottan megígérte, hogy lejön az ünnepélyre s erre az alkalomra irandó dolgozatát személyesen olvassa föl.

— Koróna. A rendes őszi gyűlést ma tartotta meg a kerületi papság Szegeden. Csendes mise előzte meg a korónalis gyűlést, melyet Rózsza Ferencz apátplébános végzett a belvárosi templomban. Ezután veni sancte volt, majd később tanácskozás. A gyűlésen Ivánkovits János apáest-

peres elnökölt és Rózsza Ferencz apátplébános, valamint Varga Ferencz kisteleki plébánoson kívül jelen voltak az összes kerületi hitoktatók. A gyűlés különben rövid tartamu volt, a rendszeres folyó ügyeken kívül csupán a hitoktatás ügye került szónyegre, mely csak annyiban volt tárgya a tanácskozásnak, amennyiben a hitoktató lelkészekről kívántak jelentést arról, hogy az oktatások mennyi ideig szüneteltek a kolerajárvány miatt, s hogy most már megkezdték-e az oktatást minden tanintézetben. A hitoktató lelkészek jelentését, amely szerint most már ismét folyik mindenütt az oktatás, helyeslőleg vette tudomásul a gyűlés.

— A szeged-budapesti telefon. A szeged-budapest-temesvár-aradi telefon tervbe vételekor iránynyomokat (ez a hivatalos műszó) jelölt ki egy bizottság. Ezeket az iránynyomokat most jóváhagyta a miniszterium s egy hitelesített jegyzőkönyvet leküldött a városához.

— Elhalasztott utóellenőrzési szemlék. A f. évi november hó 25. és 26-ára hirdetett honvédségi utóellenőrzési szemlék nem tartatnak meg.

A leggazdagabb plébánia. Ugy értesülünk, hogy a csanádegyházmegye leggazdagabb plébániájának, a pécskainak betöltése csak napok kérdése. Desseffy Sándor csanádmegyei püspök a jelölés ügyében már nemcsak határozott, de a jelölteket már föl is terjesztette a pénzügyminiszter mint kegyur elé.

— A fogyasztási adóberlet és Szeged. Még mindig függőben van a kérdés. A miniszter még nem határozott, hogy mennyiért? Méltányosságáról azonban biztosította ezt az államköicsönös várost. Majd kiderül már a napokban, miben áll ez a méltányosság? Ugy halljuk, hogy a kecske és a káposzta teoriájának megfelelően olykép akarják megoldani a kérdést, hogy a város is engedjen valamit, a kincstár is enged valamit. Vagyis, hogy a város toldja meg a 303,000 frtot, amit ajánl, a pénzügyminiszter is enged a 329,000 frtból, amit eddig kért. Csakhogy attól lehet tartani, hogy a kincstár kevesebbet fog engedni, mint amennyit a várostól felülfizetést kér, holott a város már elment ajánlatában a legvégső határig.

— Iskolai értesítés. A helybeli építőiparos iskolába a beiratások a belvárosi népiskolában, az iparos iskolai igazgatóság helyiségében f. évi november hó 6-ától nov. hó 14-éig tartanak. Az előadások pedig november hó 15-én veszik kezdetüket. Szegeden, 1892. október hó 30-án. Az igazgatóság.

— A nőipar-egyletből. A szegedi nőipar-egyesület választmányá holnap, 31-én d. u. 4 órakor ülést tart. A választmány az egyesület belső ügyeivel fog foglalkozni.

— Törvényjavaslatok a kereskedelmi és iparkamaránál. Három törvényjavaslat előadói tervezetét küldötte meg ma az igazságügyminiszter a szegedi kereskedelmi és iparkamarának azon kéréssel, hogy a tervezetekre vonatkozó észrevételeit 1893. évi január hó végéig közölje. A kamara véleményezése alá bocsátott tervezetek a következők: Törvényjavaslat a fizetésképtelen adós vagyont érintő jogeseményeknek csődön kívül való megtámadhatóságáról. Törvényjavaslat a fizetésbeszüntetésről és csődön kívüli egyességről. Törvényjavaslat az 1881. évi XVII. t. cz. (csödtörvény) módosítása tárgyában. A kamara legközelebbi ülésén fogja megalkotni a bizottságot, mely a törvényjavaslat-tervezetek felől véleményt lesz előterjesztendő, figyelembe véve azokat az

igényeket, melyeket a kereskedő és iparos körök kötnek az új csödegyességi és csőd-eljáráshoz.

— **Szegény iskolások fölruházása.** A Kiss Dávid-féle 30,000 forintos alapítványból, mint minden évben, úgy a most is egész sereg szegény gyermeket öltöztet meg leg teljesebben a bizottság, mely ennek a nemes alapítványnak ügyeit intézi. A gyermekesereg fölruházása október 31-én d. u. 4 órakor történik meg a bizottság jelenlétében.

— **Egy félév magyarosodása.** A belügy-minisztérium statisztikája az első félévben történt névmagyarosításokról, mint rendesen, most is érdekes lapozgatni való füzetet adott ki. Tán még sohasem jelent meg ilyen nagy terjedelemben, ami a névmagyarosítások örvendetes bizonyítéka. Örvendetes az is, hogy az ősnemes magyar családok neveit nem keresik már a névmagyarosodók. Hunffy, Honffy, Rákóczi, Széchenyi helyett egyszerű jó magyar neveket vesznek föl. Van pár román név is, mely hazafias átalakuláson ment át. Akad mégis egy pár furcsa magyarosítás; így például Fuchsloch Mátraira; Mitsekling Szunyogzegh-re, Fichtel Ignác pedig — Jordánra magyarosította nevét. A Kohnok családja ismét nagy fogyatkozásokon ment át: nem kevesebb mint 38 nagykorú és 18 kiskorú változik Kabos, Kemény, Kálmán, Kóvér és egyéb magyaros nevekre. De a Schlesingerek sem hagyják magukat és a Kohnok után ők is tekintélyes gárdával vonulnak föl.

— **Diákok tisztujtása.** A középkereskedelmi iskola tanulói ma alakították meg a folyó tanévre önképző-körüket. A gyűlésen Gallovich János tanár, vezérelnök elnökölt. Elnök lett: Toldy Miklós, jegyző Bathó Sándor, főkönyvtárnok Gallovich Jenő Gyula, ellenőr Reisenhoffer Jenő, pénztárnok Hirschenhauser Sámuel, I. és II. titkárok Rozgonyi Barnabás és Balogh Sándor, alkönyvtárnok Dávid Jenő és Weisz János.

— **A mederrendezési munkálatoknál.** Az a nagyszabású vízépítészeti munka, mely a szegedi Tiszán a nyár kezdete óta folyamatban van, a vizáradás alatt is szépen halad a befejezés felé. A mostani nagyobb vizállás mellett is lehető az építés, melyet gyakran tekintenek meg a minisztérium szakemberei. Most ismét Münsberger Ferencz időzik Szegeden a mederrendezési mű megismerésére véget. A műszaki tanácsos ma délután rándult ki újra az óriási építkezés színhelyére az építést vezető Kálló Gyula kir. mérnökkel. Münsberger Ferencz a legnagyobb elismeréssel nyilatkozik a hatalmas mű keresztülviteléről.

— **Nem jól van az elrendezve...** Egy sikerült melodrámban került színre az éjjel az az ismeretes ábrándos dalocska, hogy „Nem jól van az a földön elrendezve, hogy tüske nélkül nincs egy rózsa sem...“ A rózsa ott viritott a csipke-utca egyik ablakában, a tüske azonban az éjjel jelentkezett egy hatalmas furkósbottal. Nevezetesen: hangzott a dal:

„Gyönyörnek sok lett volna...“

A fickónak szép baritonja volt, az ajtó-és ablak-nyitogató érzés csak úgy bődült ki belőle.

A csirizes ujjú troubadour egy merész ugrással az ablakra veti magát. Ott remegett a rózsa a homályban, egy ugrás még és le lehet tépni.

De ah, a kegyetlen „végezet“ másként akarta, mert e pillanatban előlépett a szomszédos szobából látatlan a tüske és oly hatalmas sebet ejtett a troubadour kifelé eső részén, hogy a melódrama e pillanatban egy megrázó ordításban végződött.

S a troubadour lehullván a mélybe, a távolban fölhangzott a gyönyörű dal akkordja:

Nem jól van az a földön elrendezve,

Hogy tüske nélkül nincs egy rózsa sem.

— **Helyettesítések.** Részint a legutóbbi választás, részint egy pár folyamatban levő fegyelmi ügy tette szükségessé, hogy az adóhivatalnál némely állás helyettesekkel ideiglenesen betöltessék. Fodor Károly dr. adóügyi tanácsnok a következő helyettesítéseket hozta javaslatba: Szabó József helyett, ki rendőrbiztos lett, Kónya János számtisztet, ennek helyére Szélpál Vincze segédszámtisztet, Görög Miklós helyére Herbich Lajost, Vetró István tanyai adóvégrehajtó helyére Herczegh Józsefet, Tóth Márk belterületi adóvégrehajtó helyére Szücs Istvánt és Lovászi József adóvégrehajtó helyére Klauer Zoltánt kívánja helyettesíteni a tanácsnok. A javaslatba hozott helyettesítések még csak a főispán jóváhagyását várják.

— **Szerencsétlenség a dohánygyárban.** A szegedi dohánygyárban tegnap délután egy munkás vigyázatlansága folytán majdnem nagy szerencsétlenség történt. A dohányraktárakban alkalmazva volt Tóth Kása Mihály napszámos tegnap délután az emelő gépnél dolgozott. Míg a gép a teherrel fölment a raktár emeletére, Tóth lehajolt a korlátra s ahelyett, hogy fölfelé nézett volna, lefelé kacsintgatott, alkalmasint valami helyre dohánygyári leányt látva lent. Ezen idő alatt a nehéz gép leereszkedett és Tóth Kása fejét odanyomta a korláthoz. A munkás erősen megsérült. A feje tetejét beütötte s ahogy a gép lenyomta, a felső fogorárával átharapta az alsó ajakát s kiütötte három fogát. Ha egy kicsit előbbre hajlik, a súlyos faalkotmány nyakát törí ketté. A megsérült embert lakására vitték s ott van most ápolás alatt.

— **Az ujbpesti török.** Említettük, hogy a napokban a battonyai nagyvendéglőst alaposan becsapta egy utazó török, aki turbanosan, mellig erő szakállal jelent meg. Bairo Avram konstantinápolyi kereskedő czimen szerepelt, méltósággal adta a keletit s nagy szakértelemmel csapott be minden egyes embert, aki csak érdeklődésből érintkezett vele. A török urat most Tyll szegedi ösenedőrfőhadnagy leleplezte. Tyll főhadnagy ugyanis a kisteleki lökötő-banda szövevényes és messzeágazó bűnyűgyében sokfelé jár-kelet most, így találkozott össze Világoson a törökkel is. Nyomban megismerkedett vele s mikor az kérdéseire azt felelte, hogy ő „Avram Bairo Konstantinápolyból“, Tyll rákiáltott: „Ej ha, ne bolondozzék az ur!“ Erre a török mind a két szemével kereste a kijárást, de két kar marasztalta s kiderült, hogy Bairo Avram — hazai, még pedig ujbpesti gazember.

— **A polgármester asztalán.** Három jól megtömött zacskó feküdt ma reggel a polgármester asztalán. Ugy látszott, mintha husz koronásokkal telt zsákocskák volnának. Jó hizottak, nehezek. Csak kíváncsi volt nézni őket. A polgármester intett: az asztalon az ujdonság, — tessék. Biz ott nem arany koronák voltak. Kavics, tört kő, meg homok volt a kis zsákokban elrejtve. Maga ez a pár csomó szemét nem bir ugyan semmi értékkel, de jelképe egy olyan sereg husz koronás aranynak, mint amilyen sereg a három zsák tartalma. Az országutakhoz szükséges fedanyag szállításra beérkezett ajánlatok mellett bemutatott anyag-minta feküdt az asztalon. Ma bontották föl az ajánlatokat. Csak két ajánlat jutott el rendszer időben a polgármesteri hivatalba. Klivinyi András és Kertész Sándor vállalkozók ajánlata. Egy harmadik elkészen ért be, — ezt fel sem bontották, mert ki volt mondva, hogy az elkészen benyújtott ajánlatokat figyelembe venni nem fogják. A föl bontott két ajánlat közül Klivinyi Andrásé volt kedvezőbb s így neki ítélte oda a vállalatot az e végből ki küldött bizottság. A zuzott követ köbmétereinkint 6 frt 45 krért, a kavicsot 6 frt 40 krért, a tiszai homokot pedig 1 forintért fogja szállítani a vállalkozó.

— **Dankó-ünneplés.** A mi nyughatatlan vérű nótafaragó cigányunk megint köruton van. Hol itt, hol ott bukkon föl a neve a vidéki lapokban, mint ünneplést nótacsínálónak. Most a pankotfaiak ünneplik. Az ottani kaszinóban Dankó-nóta estélyt rendezett s úgy elragadta — írják az aradi lapok — a nagyszámú közönséget gyönyörű dalaival, hogy majd csak vállra kapták. Meg is ajándékozták. Egy pompás tárczát nyújtottak át neki ezzel az ajánlással: „Dankó Pistának a pankotfai kaszinó“.

— **A felsőtanyai tőkék.** Csak vesszök ugyan még, de tőkék lesznek, mihelyt eljön az idejük. A gazdasági tanácsnok azon igyekszik, hogy minél hamarabb ihassunk a központi szállóminattelep jó fajta borából. Be van ültetve eddig 40 hold, még másik 40 holdat is be kell ültetni szőlővesszővel. Ennek a második 40 holdnak a beültetését sok mindenféle munkának kell még megelőzni, kubikolással, szalmázással más efélékkel szükséges megvetni előbb a vesszök ágát. A hétfői tanácsülésben terjeszti elő László Gyula gazdasági tanácsnok a tervezetét ennek a munkálatásnak, s mihelyt a tanács határozott, megkezdik a felsőtanyán is a szükséges munkát.

— **Egy földink.** A neve Dégi János, 46 éves, foglalkozására nézve bünoen utazó férfi. Kint csavarog már régen Auszriában, egyik börtönből a másikba Steyerben volt elfogva, onnan Bécsbe vitték. A bécsi törvényszék tudatja most a kitűnő földiről, hogy betörésért hat esztendőre ült a fegyházban és protestáns hitéből áttért a katholicusra. Kétkedünk benne, hogy ez a megtért bárány kedvesebb lenne az Ur előtt, mint kilenczvenkilencz igaz.

— **Nyomorultak.** Ezek a boglyák nyomorultjai, hajléktalanok. Akiknek minden bokor szállást ad nyaranta, meleg időjárás mellett elfekszenek valami zugban, üres telken. Ahogy beáll az őszi hideg, hajlék után néznek a csavargók s ez a hajlék a város szélén levő szérűskertek boglyáiban, szántóföldöken álló kazalokban van. A nyomorultaknak ez a lakása. Egyébként ennivalójuk sincs. A rendőrség értesült arról, hogy a városszéli tanyákról az iskolába jövő gyerekeket megtámadják az uton. Ezek a fiúk, hogy délben ne kelljen a nagy utat újra megtenniük, a délebedet magukkal hozzák s az iskolában költik el. Nehánytól utközben elragadták a kevéske ételt „goromba bácsik“. A goromba bácsikat lovas őrzéjártok kutatták az éjjel s a városszéli boglyákból kilencz csavargót hajtottak be a rendőrség börtönébe. Kevés köztük a szegedi, a többi Majsa, Tápé, Dorosma s Makról való. A nem idevalók hazatoloncoltatnak, az idevalók megülik egy ideig a börtönt, aztán kimennek újra lakni — a boglyák közé.

— **Katonásan.** Aradon történt meg: Beállit a rendőrkapitányhoz egy honvédtizedes, hozván magával egy összekötözött kezű nőt. Stellungba vágta magát a kapitány előtt:

— Jelentem alásan, ezt a női egyént a kaszárnyában fogtuk. Azt parancsolja az őrmester ur a kapitány urnak, hogy vagy bocsássa szabadon, — vagy — csináljon vele amit akar.

— **Megsemmisített építési engedély.** Egy szint és egy őrszobát akartak építtetni Winkler testvérek a tiszaparton levő ipartelepükön. Erre engedélyt is kaptak. Azonban valami formahiba miatt a m. kir. államvasutak üzletvezetősége fölébezzett az engedély kiadása ellen. A tanács ezen fölébezzés alapján megsemmisítette az alsóbb foku határozatot. Így azután újabb helyszíni tárgyalás tartása vált szükségessé, melyet hétfőn délután három órakor fog megtartani a kiküldött bizottság. Részlet vesznek a helyszíni tárgyaláson a m. kir. államvasutak szegedi üzletvezetősége, a m. kir. állam-

vasuti és hajózási főfelügyelőség és Szeged város építkezési bizottsága.

— **Esküvő.** Zöldhegyi Béla helybeli fűszerkereskedő ma, vasárnap d. u. 4 órakor vezeti oltárhoz Székessy Ede ur bájos leányát Jusztikát a rókusai templomban.

— **A szegedi kereskedőifjak társulata** november hó 15-ikétől fogva saját helyiségében esti szaktanfolyamot rendez. A tanfolyam tárgya: könyvtétel, levelezés, kereskedelmi számtan és váltóisme. Előadók: Dr. Szász János, Láncey Adolf és Szmollény Nándor. A társulat az érdeklődőket a belépésre külön fölhívás útján szólítja fel, melyet hirdetési rovatunkban teszünk közzé.

— **Betörés Makón.** Makóról betörést jelentenek. Két házat törtek föl az éjjel, elvittek sok ruha- és ágyneműt. A rendőrség nyomozásra szólítja föl a kapitányságot. Magánúton arról értesülünk, hogy a makói csendőrség már a nyomában van a tetteseknek.

— **Letartóztatott gyilkosok.** A csendőrség két gyilkosság tettesei után nyomozott Aradmegyében. Ternován és Agrison követtek el a véres merényleteket. — Mint értesülünk, mindkét gyilkosság tettesei kézrekerültek.

— **Legujabb burkolatok.** Nem valami rejtélyes bonyodalmak ezek a burkolatok, hanem egészen nyilvános utcái dolgok, melyeket a mérnökség végeztet fokozott erővel. A földműves és sárkány-utczákban, a vasutibid főtűti téren, a felső-tiszaparton Utóbbi két helyen makadám burkolat lesz. Végre a Ferencz József rakparton. A téli fagy ezeken a helyeken nem pusztá földet, hanem a jó fajta kövezetet fogja már megcsipni.

— **Ártézi gehek.** Speciális szegedi lófaj ez, amelyre fölhívjuk a rendőrség összes szamaritánusi figyelmét és esztétikai izlését. Nem kételkedünk benne, hogy a publikum jó része azért idegenkedik minden rendelkezés dacára az ártézi víztől, mert a vízfordók lovai oly fölöttébb elkényszeredett állapotban vannak. E lovak első pillanatra úgy tűnnek föl, mintha minden természetrajzi tulajdonságuk dacára nem volna négy lábuk. Rettenetes nyomorék, bus, elaggott és sánta némelyik. Legtöbbje csak azért nem látszik sántának, mert mind a négy lábukra egyszerre sántítanak. A rendőrség reá szoríthatná ez embereket arra, hogy a vízszállítással ne kössék össze a rendszeres állatkinzást.

— **Egy szerény igényű fiatal ember teljes ellátást keres, külön bejárata szobával.** Címe a kiadóhivatalban megtudható.

Ítélet. F. évi augusztus hó 9-én a Majna melletti Frankfurtban tartott esküdtzéki tárgyalás alkalmával oly határozat hozatott, mely az illető iparosokra, valamint a vevő közönség részére is érdekel bir. Christofle ezüst nem egy általános fogalom, mint például kina ezüst, alpacka-ezüst, uj-ezüst, stb., hanem oly árut jelent, mely a feltalálója — Christofle — gyáraiban készül. Aki Christofle ezüstöt kér, annak nem szabad másnemű fémcompositiót adni. Egy ottani kereskedő Christofle-ezüst gyanánt egy tuczat két és villát adott el, melyek már 6 hét után kopottak voltak. Ő azt állította, hogy mindenféle fényes fémt Christofle-ezüstnek nevezhetnek. A szakértői vélemény azonban ellene szólt. Becsületes árusításoknál Christofle áru alatt csak az általa készített értendő. Az esküdtzék a vádlottat 100 márka pénzbírsággal marasztalta el.

Mama, te derék asszony vagy.

— Epizód egy válópörből. —

Ha az asszony minden áron válni akar, valóságos ezermester a férjgrasztó ötletek kitalálásában. A felsővároson egy ur semmiképp se akart válni. Csak azért se, oho, kedves asszonyság, egyhamar nem boldogulsz velem, gondolta a férj és mit se akart tudni — a

válásról. Roppant tetszett ugyan a derék férfinak az a gondolat, hogy ámbár ő most már aféle özvegy agglegényféle lesz, de az asszonyt meg élete végéig eszi a méreg, hogy újra férjhez nem mehet.

Hát hadd egye a méreg a kedvest — mondogatta a derék ur, aki különben egész egykedvűen vette a dolgot

A papnak ezt mondta:

Én? Mar hogy gyűlölöm-e? Bár tudnám gyűlölni, de nem tehetek róla, nem tudom... nem válok.

A bírónak is ezt mondta:

— Mit? Hogy én engesztelhetetlen gyűlölettel viseltetem iránta? Egy szó se igaz. Olyan vagyok, mint a vaj, mely a napon kiengesztelődik. Nem tudok róla semmit, kedves uram, ezt a feleségem találta ki.

Erre a friss, szép ifju asszony roppant elkeseredett. Egészen odavolt bámulatában, hogy ime, mit tud az ő alamuszi, tedd ide, tedd oda ura. Ha ilyen férfias tudott volna lenni előbb, tán nem is jutott volna idáig a dolog. Hanem az asszony is a talpás állt. Egy ilyen „tökfílkó“ csak nem fog ki rajta. Állítólag valahol így tört ki türelmetlenkedve. Átlátott a szítán hamarosan, hogy a férje tulajdonképp boszút akar állni. Ott támadja, ahol a legjobban fáj. Örökre meg akarja akadályozni, hogy ő még egyszer férjhez menjen.

— Na megállj, öreg, ez kell neked, fenyegetőzött a menyecske s kifőzte a tervét.

Másnap megjelent a férje lakása előtt egy fiatal urral, akinek hosszú kalapja volt és hosszú lába. Ugy sétálgattak ott szemben az az „öreg“ ablakaival le és föl, karonfogva egymást, bizalmasan diskurálgatva. Rendesen abban az órában jelentek meg itt nap nap után, mikor az „öreg“ hazatért.

Vidáman voltak. A menyecske fess és szinte odatapadt a nagy kamaszhoz.

— Hallja, hát dugja lejjebb a fejét maga is.

A kamasz lejjebb dugta a fejét. A menyecske megezírógatta dévajkoda.

— Most nézzen az ablakra hirtelen... Ott van?

— Ugy látom, mintha most kapta volna el a fejét.

Az „öreg“ csakugyan most kapta el a fejét s így gondolkozott: Ezek dühösíteni akarnak engem, azért se nézem tovább. S becsapta a belső ablakrámkát.

Másnap újra ott voltak és azután egy hétig, két hétig.

A fiatal asszony ekkor reménykedve sietett a bíróhoz s kérdezte:

— Most se jelentkezett az uram?

— De igen.

— Nos? — tört ki a menyecske sugárzó arczczal.

— Azt mondta, szavánál marad, nem tud elválni kegyedtől.

Na, ez egy nyomorult ember. Ha ez se használ, akkor már semmi se. Kifőztek még az akadémikusok ellen mindenféle praktikát, hogy egy csak akkora kis engesztelhetetlen gyűlölséget ébresszenek benne, mint egy mákszem. Besugókat küldtek hozzá, hogy az asszony most szökött meg egy kis tiszttel.

— Majd vissza hozzák, — mondta az öreg, s ezzel tovább pipált.

Semmise használt. A menyecske kétségbe volt esve. A vőlegény ugyanis már nagyon türelmetlenkedett. (Hogy már vőlegény van, azt a történet eddigi folyásából is kitalálta bizonyosan a szives olvasó).

— Mit csináljunk, mit csináljunk? — siránkozott, mérgeződött a kis asszonyka.

S a vőlegényben elkapja azt a bizonyos — szalmaszálat.

— Irok a mamának, hogy jöjjön és igazítsa el a dolgot, mert ha ő se segít a bajon, megölöm magamat.

Igy el volt szánva a szegény menyecske, mikor megjött a mama, aki már mindent tudott.

Ünnepélyesen kijelentette a boldogtalan anya, hogy ő még ma vizitbe megy veje urához. El is ment. Szörnyű dult arczczal jött vissza.

Másnap ismét vizitbe ment a vejéhez. Harmadnap már kétszer volt ott 24 óra alatt. Délelőtt a kalapját hagyta el valahol, estefelé pedig a kalapját hasította le valaki. De mintha az arca is meg lett volna két helyen karmolva. Kimerülve vetette el magát a diványon és örülten hadonázott.

Negyednap már e szavakkal tért vissza a kedves leányához.

— Elbujt a nyomorult, az ajtók be vannak zárva.

Ugyanezen időtájt, amikor épen a szomszédok kapujában egész csomó asszony beszélte, hogy a szomszéd ur (a mi hősünk) kapuján néhány nap óta egy sárkány jár ki és be — egy örültnek tetsző férfi rohant a bírósági épület felé. Fölugrált a lépcsőkön, berontott a bírósághoz és fulladozva szólt:

Uram, mást gondoltam, válok, de mentül előbb, mindjárt, ebbe a minutába...

A bírót szinte megdöbbenették a neki-busult férfi dult vonásai.

— E hirtelen változás?...

Rettenetes keserűséggel vágott a bírószává az „öreg“.

— Ne kérdezze, kedves uram, elég anyi, hogy borzasztó küzdelembe került...

Egy óra mulva csak egy rápdósott a menyecske széles örömeiben s odament a babérain pihenő mamához s nyakába ugrott ujjongva:

— Mama, te derék asszony vagy!

— Csi.

A bonbonok.

— Pletyka egy féltékeny asszonyról. —

A fiatal ur igen méltóságteljes és igen elegáns, keresztbe csikos gallérral és hosszszában csikos kézelőkkel, fog egy barátot.

— Barátom, ez az isteni hölgy itt...

— Színésznő. Színházunk oszlopa.

— Mutass be, kérlek.

A fiatal ur be van mutatva. Az egész, mint Verne szokta írni, csak egy pillanat műve volt.

— Nagyságod milyen bonbont szeret?

— Én...

— Igen.

— De igazán... uram, én nem értem...

— Boldoggá tesz veled.

Őnagysága megnevezi — nem a segedéit, hanem a bonbon egy nemét.

A fiatal ur kilenczven centiméternyire leemel a kalapját, negyvenöt fokban meghajol, a ballabával három centiméternyit hátracsoszszan és eltávozik.

Őnagysága azonban nem kap bonbont.

A fiatal ur tovább rohan, miután följegyezte a bonbon nevét.

Azután ugyanezt a manővert ismételi egy második, egy harmadik, egy negyedik, egy ötödik színházi szépségnek. Őnagyságaik meg vannak lepelve, kellemesen vannak meglepelve, sőt igen kellemesen vannak meglepelve, azonban a bonbonok nem jönnek.

Cudálatos. Pedig olyan szép nyakra- valója volt annak a fiatal embernek. Mi lehet ennek az oka? Talán bolond az az ur?

A legelső barát, aki a fiatal urat bemutogatta, megbizatik, hogy fürkészsze ki a titkot.

Fiatal ur No II. utnak indul. Fiatal ur No I-et éppen a hatodik színésznőnél találja, amint kérdegeti, hogy milyen bonbot szeret.

Hm. Ez bizonyosan föl akarja állítani a második szegedi cukorkagyarat.

Az első fiatal ur boldogan távozik, a második utána.

— Te!

— Mit akarsz?

— Megbolondultál?

— Én? Soha!

— Talán zárlatot kötöttél cukorkagyárosokkal?

— Nem vagyok én vigécz.

— Hát mit akarsz a színésznők bonbonjaival?

No I... arcza sejtelmes-boldogan elsimul s titkosan mosolyog.

— Titok...

— Mi?

— Mi? Nem azért titok, hogy elmondjam. Találd ki. Okos kis fejtörő ez az érettebb ifjuság számára. Nézd csak : adva van egy szép asszony.

— Egy szép asszony. Igen jól indul.
— Nos hát. A szép asszonnak van egy férje. Látod? Vagy is hát érted?

— Nem egészen.
— Hát a férj ur egy idő óta elmaradozik. S ha hazatér, tele van bonbonokkal a zsebje.

— És?
— Ostoba. Önagysága tudni akarja, hogy melyik színházi szépségtől kapja a bonbonokat.

Nemo.

Színház.

Vasárnapi előadások. Holnap vasárnap délután 3 órakor a Cziganybáró kerül előadásra, melynek I. főlvonása a megnyitól előadásokon általános tetszés mellett került színre. Este a „Falurosszág“-t adják a hirhedett „Szép Darinka“ helyett, mely közbejött akadályok folytán maradt el.

Fra Benuto kapitány. Ez a czime ifju Bokor József operettjének, melynek tegnap volt a premiérje Szabadkán. Somogyi igazgató és Znojemszky karnagy jelenvoltak az előadásra és igen dicsérőleg szólnak mind az operettéről magáról, mind az előadásról. Különösen tetszettek Bácskai Julcsa, Petrik Ágnes és Karacs tenorista. Az operette valószínűleg nálunk is színre kerül.

Csiky Gergely halálának évfordulóját nov. 19-en a szegedi színház is meg fogja ünnepelni. Előadásra kerül a nagynevű színműíró egyik legkitünőbb társadalmi színműve, a „Proletárok“.

Az első hónap. A hétfőn befejezendő október hónap összesen 33 előadás tartatott. — Ezek közül „Muzsák oszlása“, „Kemény Simon“, „Aradi vértanú“, „Apósok“, „Don Caesar“ (operette), „Valeria“ (tragédia), „Erminy“ (operette), „Cseperke kalap“ (népszínmű), és „Bolondok háza“ itt először kerültek színre. Műfajok szerint 2 tragédia, 4 színmű, 5 vígjáték, 4 népszínmű, 2 bohózat, 14 operette és 2 vegyes előadás volt.

Uj bérletnyitás. Somogyi Károly színgazgató új bérletet nyit a november elsején kezdődő bérletelőadásokra. A hirdetés 150, 75 és 30 előadásra szabja meg a bérletárakat.

Kreicsányi nem megy. Mint az aradi Alföld értesül, Kreicsányi Ignác színgazgató táviratot küldött Debreczenbe, melyben kijelenti, hogy a debreczeni színházért nem pályázik. Az „Alföld“ értesülése szerint Kreicsányi eddigi állomás-helyeit: Temesvárt és Pozsonyot fogja megtartani.

Törvénykezés.

A szegedi kir. ítélő táblán. A jövő hét folyamán a következő súlyosabb beszámítás alá eső bűntügyeket fogja előadni a szegedi kir. ítélő tábla büntető tanácsa. **Karacsonyacs és társa, szándékos emberölés.** — **Stefán, gyilkosságra való fölbujtás.** — **Kovács, közokirat hamisítás.** — **Orbán és társa, hivatali sikkasztás.** — **Popper, erőszakos nemi közöszülés.** — **Zónai, közokirat hamisítás.** — **Szőllősi, sikkasztás.** — **Jokow erőszakos nemi közöszülés.** — **Treis, gyújtogatás.** — **Szamek, család bukás.** — **Berényi, emberölés.** — **Gibisch, szándékos emberölés.**

Legujabb.

Apponyi Pozsonyban.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Pozsonyból sürgönyzik, hogy Apponyi Albertet, ki Ebersdorffban időzik atyjánál, holnap párthivei ide várják nagy ovációkkal.

Munkástüntetés Párisban.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Párisból sürgönyzik: A kormány és rendőrség ma délutánra bejelentett munkástüntetésekre nagy előintézkedéseket tett.

Zsilinszky kapott fogadást.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Besztercebányáról távirják: Félhivatalosan jelentik, hogy sikerült Zsilinszky főispánnak fogadást rendezni. Még fáklyaszene is volt. Diszzebéd, diszelőadás voltak pontjai a hivatalos programnak.

Öriási tüzvész.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Milvankeéből sürgönyzik, hogy tegnap egy itteni likörgyárban tűz ütött ki, mely, a nagy szél élesztvén a tüzet, Broádvay és Buffaló-utat langba borította. Az egész városnegyed leégett egy négyzetkilométer területen. A kár kilencz millió dollár.

A belgrádi polgármester és a községtanácsosok.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Belgrádból sürgönyzik, hogy a letartóztatott polgármester és községtanácsosok ügyében a semmitőszék fölmentő ítéletet hozván, a letartóztatottak szabadon bocsátattak.

Derék követ.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Kopenhágából sürgönyzik, hogy Pedart, az északamerikai egyesült államok itteni követét lopás, csalás, okmányhamisítás miatt 18 havi fogházra ítélték.

A volt berlini nagykövet távozása.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Berlinből sürgönyzik: A lapok jelentése szerint gróf Széchenyi az itteni magyar egyesület küldöttsége előtt, mely neki, díszelnöknek az egyesület bucsuüdvözetét adta át, azt mondá, hogy nehéz szívvel távozik Berlinből. Korára és gyakori betegeskedésére való tekintettel már négy év óta óhajt visszalépní, most pedig már kénytelen távozni nevének gyakori betegeskedése, valamint amiatt, hogy fivérének halála következtében át kell vennie a családi birtokok kezelését. Gróf Széchenyi végül áldást kívánt az egyesületnek.

Gyilkosság a montenegrói vesztegzárnál.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Csetinjéből sürgönyzik, hogy a vesztegzárintézkedéseknek a török-montenegrói határon való alkalmazásánál egy montenegrói pásztor megölt egy csendőrt és megsebesített egy altisztet. A gyilkost letartóztatták.

A carmauxi sztrájk.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Párisból sürgönyzik: Daczára a sok ellentmondásnak, határozott tény, hogy a kormány meghátrált a carmauxbeli munkások előtt. A munkások bizottsága vonakodván pusztá ígéretekre munkába állani, Loubet miniszterelnök azonnal megkegyelmezett az elítélteknek. A munkásokat mind újra fölfogadták a munkába s biztosították őket, hogy Humblot igazgató távozik állásáról. A mérsékelt sajtó egyhangulag elítéli a kormány engedetlenségét.

Orosz gőzhajó kalandja.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Bukarestből sürgönyzik: A Goyoria gőzhajótársaság egyik gőzhajójának vesztegzári intézkedések megsértése miatt ismét baja volt a román kormányynál.

Kolera.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Éjféltől esti 6 óráig 10 kolerabetegedés, 7 haláleset történt.

Közzgazdasági táviratok.

Budapesti gabonatőzsde.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Buzát ma gyengén kínáltak, a kereslet korlátolt. Elkelt lanyha irányzat mellett 10,000 métermázsa 5 krral alacsonyabb árákon.

A határidő-üzletben a déli tőzsde zárlatai a következők:

Buza 1892. szeptember—októberre 7.40 pénz, 7.41 áru; márcz.—ápr. 7.72 pénz, 7.73 áru; tengeri szept.—okt.-re —. — pénz, —. — áru; május—júniusra 5.02 pénz, 5.03 áru; zab őszre 5.45 pénz, 5.47 áru; tavaszra (1893.) 5.67 pénz, 5.68 áru; káposzta-repcze (1893. aug.—szeptemberre 12.—pénz. —. — áru.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) (Délután öt órakor záródnak.)
Buza őszre 7.68—7.70
Buza tav. 7.72—7.74
Zab őszre 5.03—5.05
Káposzta-repcze 5.66—5.68
Uj káp.-repcze 1893. aug.—szept. 11.95—12.—

Budapesti terménytőzsdéről.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Zsiráru nagyon csekély forgalom mellett lanyha. Disznózsir 51.72—52.— forinttal, effektív boszniai szokványáru 20.09 forinttal, 85 darabos 24.10 forinttal, szerb szokványáru 20.53 forinttal, 100 darabos 23.21 forinttal, 85 darabos 24.77 forinttal, szerb szokványáru novemberre 19.64 forinttal kelt. Sziváiz üzletellen. — Szesz: csendes. Szesz nyers osztalékolt 14.75—15.— forint, élesztőszesz osztalékolt 17.75—18.25 frton, szesz finomított 52.00—52.50 forint 100 liter százalékonként.

A budapesti értéktőzsdéről.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) A tőzsde ma kedvetlen volt. A nemzetközi értékek gyöngye forgalom mellett mérsékeltén gyöngültek. A helyi piac nyugodt volt. A forgalom nem jelentékeny. A valuták változatlanok.

Utó tőzsde: Osztr. hitelr. 308.90—309.—, magyar ált. hitelrészvény 356.00—356.50, osztr. magyar államvasut 287.25—287.37, 4%-os magyar aranyjár. 111.87—111.90.

Budapesti sertésvásár.

Budapest, okt. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) (A budapest—köbányai sertéskereskedelmi csarnok jelentése.) Hizott sertésárak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgron felüli sulyban) —41—42 kr. 2. Öreg közép (pknt 300—400 klgr.) —. —. krig. 3. Fialat nehéz (pknt 320 klgron felüli sulyban. 44.50—45. krig. Fialat közép (páronként 251—320 klgr. sulyban. 44.50—45. krig) Fialat könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) 45.50—46.50 krig. — II. Magyar szedett: Nehéz páronként 280 klgron felüli sulyban) 41.—42. krig. Közép (páronként 220—280 klgr. sulyban 43.—43.50 krig. Könnyű (pkint 220 krig terjedő sulyban) 45.—46.— kr. III. Romániai: Nehéz (páronként 320 klgron felüli sulyban — kr. Közép (páronként 250—320 klgron felüli sulyban) — kr. Könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) — kr. IV. Romániai eredeti (Stachl): Nehéz (pkint 240 klgron felüli sulyban) — kr. Könnyű (páronként 240 krig terjedő sulyban) — kr. — V. Szerbiai: Nehéz (pkint 260 klgron felüli sulyban) 42.50—44.— krig. Közép (páronként 220—260 klgr. sulyban) 42.50—44.— krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő sulyban, 42.—43.— krig. — Sertéslétszám. 1892. okt. 27-én volt készlet 122,003 drb, 1892. okt. hó 28-án főlhajtattott 2289 drb, 1892. okt. hó 28-án elszállittattott 3596 drb, 1892. okt. hó 29-én maradt készletben 120,696 drb. A hizott sertésüzletirányzata: Változatlan.

Közgazdaság.

Sertésvásári jelentés.

Budapest-Kőbánya, 1892. október 28-án.

Az üzlet a múlt héthez képest nem változott.

Heti átlagárak: magyar válogatott árú 320-380 klg. nehéz 44 $\frac{1}{2}$ -45 kr. 280-300 klg. nehéz 44 $\frac{1}{2}$ -45 kr. Öreg 300 klg. tuli 41-42 kr. Vidéki sertés 41-46 kr. Szerb 41-43 $\frac{1}{2}$ kr. Román — kr. tiszta klg.; páronkint 45 klg. ételsúlylevonás és 4% nedvesség szokásos.

Eleség-árak: Tengeri frt 5.15. Árpa frt 5.50 Kőbányán átvéve.

Helyi állomány: október 21-én maradt 122,261 db.

Főlhajtás: Belföldről 14,945 db.
Szerbiából 1999 db.
Romániából — db.
egyéb államokból 16,944 db.
119,205 db.

Elhajtás: Budapesti fogy. (I-X. ker.) 3608 drb.
Belföldre 851
Bécsbe 525
Cseh-, Morva-, s Sziléziába 2862
Ausztriába —
Németbirodalomba 10,545
Egyéb országokba 60
Szappangyárakban földolgoztatott 58 18,509 db.

Megmaradt állomány 120,696 db.

A részvény-szállásokban 22,040 db. van elhelyezve.

Az egészségi és transitó-szállásokban maradt X/21. 7144 db.

Főlhajtás: Szerbiából 2000 db.

Romániából — db.

Elhajtás 9144 db.

Maradt állomány 3001 db.

é. p. 6143 drb. szerb és — drb. román. Az egészségi szemlénél január 1-től máig 1406 drb. a fogyasztás alul kivonatott és technikai czélokra földolgoztatott.

Bécsi vásár: okt. 25. Főlhajtás: 10,047 drb. sertés közöttük 3619 drb. süldő. Üzlet lanyha volt. — Nehéz frt 37-38 $\frac{1}{2}$ középnehéz frt 35 $\frac{1}{2}$ -36 $\frac{1}{2}$, süldő frt 20-42 100 klg.ként elevensúlyban.

Drezdai vásár: okt. 24. A vásáron volt 820 drb. vidéki és 100 drb. levágot magyar sertés; előbbiek 63-66, utóbbiak 52-57 márkán keltek 50 kilógrammként.

Berlini vásár: okt. 24. Főlhajtás 12,733 drb. sertés. Üzlet lanyha volt. — Mecklenburgi 57-58 vidéki sertés 51-56, belföldi 50-52, magyar sertés 45-46 mrk.

REGÉNYCSARNOK.

A szenteskedő.

21

Irta:

Graviere Karolina.

Lehajtott fővel hallgatta az elbeszélést s igyekezett közönyösséget színlelni, melyről azonban szíve mit sem akart tudni, mert ebben ellenkezőleg a remény, meglepetés és öröm ébredtek föl.

— Elmenjek atyjához, Sebestyén? — kérde tőle Irén és tiszta kék szeméit az ifjura függeszté, kitalálni akarva titkos gondolatait.

Az ifju azonban a pillanatnyi felindulástól félve elfordult és kényszerített közönyvel így válaszolt:

— Ha nem akarja nagyon megharagítani, úgy el kell mennie.

— Én azt cselekszem, amit ti ketten parancsoltok, — szólt édeskés hangon Izabella.

Bensőleg pedig égett a vágtyól, viszontláthatni fő'dijét.

Egy reggel tehát megtették az utat La Merczy-be.

A véletlen úgy akarta, hogy ugyanezen napon nagy házi vihar zavarta meg az öreg Lievinnek különben csendes és rendes háztartását.

A háztartásban épp úgy, mint a politikában vannak pillanatok, mikben a rendszalai összebonyolódnak.

Az első cse'éd ugyanis, ki az öreg Lievinné halála óta a főfelügyeletet gyakorolta a konyha és apró marhák és minden elzárható dolgok felett s kinek vállán a ház üdve nyugodott, férjhez ment, utódát pedig lopáson érték.

A nagy szobából irtóztató zaj, zokogás kacagás és szitkozódás hangzott: a corpus delicti a padozaton volt, a tolvajnó egy zsákjában, mikben a lopott tárgyakat elrejtette s melyek a nyitott zsákból kikandikáltak:

ezüst kések és villák, tányérok, ingek, alma, dió, sőt egy pár koppasztott kacsa is. A ház összes cselédsége, kis és öreg béresek, házi- és gazdasági cselédek, a szomszédok és napszámosok összegyűltek a corpus delicti körül.

Lievin atyus egy karszékben ült, ki-nyujtott lábait egy számolyra nyugtatva. Egy bottal hadonázott a levegőben és szitkozódott a bűnös ellen, ki hangosan zokogva térdre borult s fejével csaknem a padlót érintette.

A köszvény néhány nap óta a házban tartotta az öreget s e körülmény éppenséggel nem hatott csillapítólag felbolygatott kedélyére. Három ízben kiadta már a parancsot, hogy kössék meg a tolvajnót és Sebestyén háromszor tartotta vissza a szolgát, ki a vadászért akart sietni. A vadászatról hazatérve, éppen e nagy zajra topant be Sebestyén s szelid jellemének ellenszenves volt a jelenet, megzavarta egész életmódját s a tolvajnót azonnal futni engedte volna, már csak azért is, hogy ne kerüljön az ügy bíróság elébe. Fegyverére támaszkodva, tétlenül állott a jelenet előtt s vállat vont atyjának dühösségére, melyet egy alig 100 franknyi károsítás idézett fel; de azért mégis hiányzott a bátorsága más fordulatot adni a dolognak.

E perczben jelent meg a két leány a félig nyitott ajtó küszöbén.

Izonyatos harag és köszvényroham lepte meg az öreg Lievin Irén megpillantásánál, de amint Izabellát is megpillantotta, ki Irén után lépett be, lecsillapult, mintha valami bűvös szó érintette volna.

— Félek, hogy roszkor jövünk, szólt Izabella, egy lépést hátrálva. — De miután a legközelebbi napokban el kell utaznom, nem habozhattam tovább, hogy bucsut vegyek öntől . . . flamand nyelven:

— Kegyed mindenkor szívesen látott, — kiáltott föl flamand nyelven az öreg — és valóban nagy könnyebbség és vigasz nekem, hogy egy földim előtt rajzolhatom le nyomoromat, melyet a wallon csöcselék okoz nekem csalásai és lopásai által.

— Mi a baj? — fordult Irén Sebestyén felé.

— Az atyám majd megful a dühtől egy csekélység miatt, — válaszolt váltvonva a fiatal ember és elmesélte az esetet.

— Hát ha elküldené minden nagyobb feltűnés nélkül a cselédet? — suttogá szánakozólag Irén.

— Ettől óvakodom, mert ez esetben atyám dühe ellenem fordulna.

Mialatt a két fiatal így beszélgetett, Lievin atyus flamandi szóbeszéggel mesélte el Izabellának, hogy folytonosan a házi tolvajlás áldozata, hogy mint keletkezett gyanuja a tolvajnó ellen, ki folytonosan diót törögetett; hogy kapta rajta a vaj lopáson, melyet mindig szépen kisimitott, csak hogy a lopást elitkolja; miként ment utána, midőn a kacsát megkopasztotta és végre hogy csip e el a padlón, ahol a lopott tárgyakat egy zsákban elrejtette.

Izabella ezen tolvajtettek elmesélését sóhajok között, lesütött szemekkel és összeszetett kezekkel hallgatta.

— Ah, szólt fájdalmas hangon, — hát valóban léteznek ily elromlott teremtések, kik képesek egy oly jó házigazda bizalmával visszaélni? Lehetséges e megcsalni egy oly embert, mint Lievin ur, kit szívjósága és igazságérzete miatt mindenkinek becsülni kellene!

Egész testében remegett, hogy az öreg Lievinnek most, midőn beteg és nyugalomra lenne szüksége, oly fájdalmat kell szenvednie. Bizonyára az öltözködési vágy volt a rugója e gyalázatos tettnek!

És mialatt ő ily kenetteljes szavakban fejezte ki részvétét, nem mulasztotta el megigazítani a vankosokat a köszvényben szenvedő fejénél s a takarót szépen felhuzta térdeire s üdítő italt nyujtott neki, a részvét egy könyvét morzsolva szét szép szemében.

(Folyt. köv.)

Kislottó.

— okt. 29.

Budapest 82, 28, 37, 55, 54.
Lincz 87, 55, 11, 76, 17.
Temesvár 7, 48, 82, 61, 29.

Vizállás.

— okt. 28.

— okt. 29.

	Méter.		Méter	
	0 felett	0 alatt	0 felett	0 alatt
M.-Sziget . . .	0.24	—	1.00	—
Szatmár . . .	2.04	—	1.86	—
Tokaj . . .	2.80	—	4.24	—
Szolnok . . .	1.68	—	2.16	—
Szeged . . .	1.18	—	1.57	—
T.-Becse . . .	0.23	—	0.60	—
Csongrád . . .	0.95	—	1.35	—
Gyoma . . .	2.09	—	2.95	—
Námény . . .	5.10	—	4.95	—
Arad . . .	—	0.49	—	0.61

Felölös szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BABA SÁNDOR.

Nyilttér.

Nachtmann János ur, a m. kir. államvasutak szegedi üzletvezetőségének ellenőre, e hó 30-án eljegyezte Sávai István földbirtokos ur bájos leányát Sávai Bella kisasszonyt.

Medicinae univers.

Dr. Pilisi Béla

gyógyít:

bőr és ivarszervi betegeket,

u. m. a bőr mindennemű kiütéseit és kinövéseit, a férfi és női nemi részek betegségeit

a legújabb eszközökkel és

villanyos gépezettel

„fájdalom nélkül“

legrövidebb idő alatt.

RENDEL:

egész napon át.

Széchenyi-tér, 8. sz. (Jerney-ház.)

Iroda-áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy

ügyvédi irodámat

november hó 1-én Dr. Déri Károly ügyvédnek a Széchenyi téren (a posta-épület mellett) levő házába helyeztem át.

Dr. Balassa Ármin,

817-1-1

köz- és váltó-ügyvéd.

Kun Jozsefa

ajánlja jó hírnévnek örvendő

női ruha-divattermét

a n. é. hölgyközönség szíves figyelmébe.

Szegeden,

144-3-2

Korona-utca I. sz., I. emelet.

Hova? hova? hova? a „Finme“ kávéházba!

Ma vasárnap október hó 30-án
ez évadban
első táncz- és zeneestély tartatik.
Elismert és látogatott szolid szórakozási
hely a téli évadra.
Kitűnő ifjakról és hideg étkekről gondoskodik
Szende Adolf
kávész.
Kezdeté 7 és fél órakor.
Zenepénz: uraknak 40 kr., hölgyeknek 20 kr.
Pénztárárás éjjeli 2 órakor.
816-1-1

Ház-eladás.

Vöröscs-utca 38. számú ház — ál-
lamlöcsön mentes — szabad kézből
eladó.
Bővebb felvilágosítást nyerhetni
ugyanott a tulajdonosnál.
773-1-1

Ma vasárnap október hó 30-án
a „Próféta“
diszes éttermében
a cs. és k. 83. gy.-ezred zenekara
válogatott műsorra játszik.
Kezdeté 7 órakor Belépti díj 20 kr.
Tisztelettel
Ketter Károly.

CSERÉPKÁLYHA és TETŐCSERÉP

raktárunkat
ajánljuk a n. é. közönség szives figyelmébe.
Kályháink zöld, barna és szürke
szinben; igen szép kiállításban vannak
raktáron.
Raktárunk: Templom-tér 4. sz. a.
Lichtner Dávid és fia,
tetőcserep és kályha gyára.
787-3-3

Gyógyhatásos
ÁFONYA BOR
Schwarcz Józseftől Bécsben V/2.
— Legkitűnőbb gyógybor —
kolera, bélhurut, vérhas stb. ellen nagyon ajánlatik
Raktár:
Barsai Károly gyógyszerárában Szegeden.
764-1-2

Az „Európa“ szálloda
éttermében
ma, minden kedden és csütörtökön
Erdélyi Náczi zenekara
játsszik.
Teljes tisztelettel
Juránovics Ferencz.

Eredeti párisi
Gummi- és halhólyagot
felülmulhatlan legkitűnőbb minőségekben tuezatja
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, és 8 triert Szállit pontosan dísercten.
REIF J., specialista Bécsben,
IV. Margarethenstrasse 7. 765-26-1
Első és legjobb híri czég ezen szakmában. Legjobb és leg-
szolidabb kiszolgálás Kimerítő árjegyzéket ingyen, bér-
mentve és zárt borítékokban küldi.

Raktárnoki állást

keres egy fiatal ember, ki jelenleg egy sze-
gedi gyárban alkalmazva van.
Magyarul, németül és szerbül írni és be-
szélni tud.
Szives ajánlatok **A. F.** czim alatt poste-
restante Szegeden kéretnek.
813-3-1

23,778/1892. szám. 814-2-2

Hirdetmény.

Szeged város tulajdonát képező 12 darab szol-
gálat képes igaz ló f. évi november hó 2-ik napján
d. e. 9 órakor a Mars-téren levő lópiaczon megtar-
tandó nyilvános szóbeli árverésen azonnali készpénz
fizetés mellett elárvereztetni fog.
Méről az érdekeltek értesítetnek.
Szeged szab. kir. város tanácsának 1892. évi
október hó 27-én tartott üléséből.
Pályf Ferencz,
polgármester.

Női divatterem.

Van szerencsém a n. é. hölgyközönség becses tudomására hozni, hogy Szegeden,
Deák Ferencz-utca 15. sz. a. (Schlauch-féle ház) egy

NŐ DIVAT- ÉS SZABÁSZATI MŰTERMET

nyitottam, melyben — a fővárosban legújabb szerzett tapasztalataim után —
a mai kor igényeinek teljesen megfelelő s legizlésebb és legdivatosabb női
toilettek, kabátok, köpenyek, menyasszonyi és gyermekruhák, valamint szí-
nésnői toilettek és gyászruhák, a legrövidebb idő alatt a legutányosabb
árak mellett készülnek.

Ezuttal megemlítem, hogy a női ruhaszabászatban minden hó 1-én
uj tanfolyamot nyitok és a tanulni óhajtók alapos oktatásban részesülnek.
A n. é. hölgyközönség becses pártfogását kérve

769-4-2

kiváló tisztelettel
Teleky Szöke Amália.

Női divatterem.

Alólírott igazgatóság tisztelettel értesíti ügyfeleit, hogy

SZEGEDI VEZÉRÜGYNÖKSÉGÉT

f. é. november 1-én saját kezelésébe veszi át és ennek képviselővel Vass
Károly urat, a társaság kerületi igazgatóját és Frenyó Nándor titkár urat
megbizta.

Egyuttal ajánlja magát az élet-, tűz-, jég- és baleset-biztosítási
ágakban előforduló biztosítások jutányos díjak és bármily módzatok mel-
letti elvállalására, ugyszintén életbiztosításra 10 kr. heti- díjjal, melyekre
nézve bővebb felvilágosítással a vezérügynökség készséggel szolgál.

Irodahelyiség: Széchenyi-tér a szeged-csongrádi takarékpénztár
épületének emeletén.
Budapest, 1892. október 30.

A Magyar-Franczia biztosító részvénytársaság
igazgatósága.

818

Szeged-csongrádi takarékpénztár.

Hirdetés.

Alólírott igazgatóság ezennel közhírré teszi, miszerint
1893. január 1-től kezdve
az intézetnél gyümölcsözés végett eddig elhelyezett
5% kamatozó betétek 4 1/2%-al a
4 1/2% " " " " 4%-al
fognak kamatoztatni. Az eddig 4%-al elhelyezett betétek kamatoztatása az
eddiggi kamatláb és visszafizetési módzatok mellett további intézkedésig vál-
tozatlanul fentartatnak.
Szeged, 1892. október 29-én.
**A szeged-csongrádi takarékpénztár
igazgatósága.**
809-3-1

ZOMÁNCZ-, EMAIL-FESTÉSZET.



Majolika imitáció beégetés nélkül. A legújabb és leghálásabb műkedvelő munka. Teljes
felszerelés, valamint hozzá való edények

GÖMÖRI LAJOS

könyv-, papir- és műkereskedésében.
Szegeden, Károly-utca 10. sz., Gál-ház
kaphatók. 725-3-3



KLYTHIA a bőr ápolására

ARCZBŐR SZÉ-
PITÉSE és
FINOMÍTÁSÁRA **FETTPUDER**

legdiszesebb toilett rizspor.
Vegyelemezte és véleményezte

DR. J. J. POHL. cs. k. tanár Bécsben.

Elismerő okmányok:

Wolter Sarolta asszonytól cs. és k. udvari színésznő Bécsben,
Betth Lola k. a.-tól cs. és k. udvari operanékesnő Bécsben,
Schläger Antonie k. a.-tól cs. és k. u. operanékesnő Bécsben,
Pálmay Ilka k. a.-tól színésznő a cs. és k. színházban Bécsben,
Odilon Helena színésznő a német népszínházban Bécsben,
Ernest van Dyck cs. és k. udvari operanékes Bécsben, stb.

Egy doboz ára 1 frt 20 kr

Valódi minőségben kapható:

Gottlieb Taussig
finom toiette-szappanok
és
illatszerek
gyára

BÉCSBEN, I., Wollzeile 3. Kizárólagosan Szegeden **Krausz M.-nél**, 800-8-2

Eladó európai sima szőlővesszők.

Alólírottánál az alább elősorolt s homoki szőlőtelepítésre kiválólag alkalmas jeles minőségű bortermő fajtisza sima szőlővesszők rendelhetők meg, egymint:

500,000	darab	Olasz rizling fehér.
200,000	"	Sylváni zöld.
150,000	"	Piros veltelini.
150,000	"	Nagyburgundi kék
50,000	"	Oportó kék.
200,000	"	Kadarka kék.

A vesszők ára ezer darabonként 7 frt 50 kr., csomagolás és vasutra szállítással együtt.

A vesszők a megrendelő tetszése szerint ezen év november hó végén, esetleg korábban szállíthatók.

A vesszők egészséges jó minőségűért és a peronosporatóli mentességért jótállást vállalok.

Megrendeléseknél az ár 50%-a előre beküldendő, a többi a feladásnál utánvételeztetik, a megrendelésnél a vasut- vagy gőzhajó-állomás neve feljegyzendő.

Szeged, 1892. október hó.

Heinrich József,

magy. kir. szől. bor. vánd. tanár.
Lakik: Szent-István-tér 5. sz.

810-3-1

Fölvívás.

Alantjegyzett társulat ezen uton is felszólítja mindazon kereskedőket és kereskedelmi alkalmazottakat, kik a könyvvitelt, levelezést, kereskedelmi számtant és váltóismét elsajátítani akarják, hogy esti tanfolyamába való belépésüket bejelenteni szíveskedjenek.

Részletes felvilágosítás nyerhető **Weisz Zsigmond** társulati jegyző urnál (Klauzál-tér, kereskedelmi bank.)

807-3-2

A szegedi kereskedőifjak társulata.

Minden mű egyenként kapható.

Reclam's

Minden szám 12 krajczár.

UNIVERSAL-BIBLIOTHEK,

eddig 2990 szám jelent meg.

Teljes raktárt

Traub B. és Ta

808-2-1

könyvkereskedése tart.

Jegyzék bárkinek ingyen!



Ezennel közhírré tétetik, hogy a liferálásból kimaradt 3000 db. nagyszerű kiállítású, kitűnő ugynevezett

„Huszár“ lópokrócz

gyors pénzszerzés miatt gyári áron alul eladandók. Ezen kitűnő pokróczok 190 cm hosszúak és 130 cm. szélesek, színes csíkokkal vannak ellátva.

Vastag, mint a deszka, meleg mint a bunda.

Darabja: **1 forint 68 kr**

Párja **3 frt 30 kr.**

Finomabb minőségű zsemlye vagy lányszínű sötétes

urasági és gazdasági lópokróczok
darabja csak **2 frt 50 kr.**

Továbbá 1000 db. meleg kötésű vastag téli

férfi polgárkabát és magyarnadrág

minden színben és nagyságban divatos alakban

darabja csak 2 frt 50 kr.

Megrendeléseket postautánvétellel vagy a pénz előleges beküldése mellett eszközöl:

Fekete bécsi áruháza, a „MAGYAR KORONÁHOZ“
Wien, Margarethen, Rüdigergasse 1/40. 781-2-6

Szőlővessző eladás.

Szatymazi phylloxera- és peronosporamentes szőlőtelepemről eladó:

50,000 db	nemes kadarka sima	ezre	8 frt.
5000	" " gyökeres	"	20 "
15,000	" sárga magyarka sima	"	10 "
100,000	" olasz rizling	"	8 "
5000	" " gyökeres	"	20 "
30,000	" nagy burgundi sima	"	10 "
30,000	" kövi dinka	"	10 "
6000	" rajnai rizling	"	8 "
5000	" vegyes kecskececs	"	8 "
2000	" madelaine angevine	"	12 "

A vesszők fajtisztasága és egészséges voltáért felelősséget vállalok. Tavaszai szállításnál a vesszők ára 20%-al drágább leend.

Dr. Fráter Gyula.

782-3-2

Hétválasztó szálloda.

Ezennel vagyok bátor a nagyérdemű közönségnek becses tudomására adni, hogy én alulírott a **(Separét)**

TÉLI ÉTTEREMMÉ

igen diszesen átalakítottam.

Kapható mindennap

friss sör és villásreggeli

nagy választékban, különösen minden hétfőn

(korhely) káposztaleves.

Pénteken

hallevés.

Ajánlom jó boraimat nagy választékban, ugyszinte

kávéházamat és kitűnő kávéházi italaimat.

Szállóközönségnek tisztán tartott

vendégszobáimat

nagyon ajánlhatom.

Abonenseket havi előfizetésre elfogadok az éttermembe, ugyszinte a házhoz hordva is.

Számos látogatást kér


tisztelettel

Bávesitz Lőrincz,

vendéglős.

Takaréktár-utca 2. szám alatt levő házam sz. badkézből eladó.

1891. Zágráb díazoklevél.



1891. Temesvár aranyérem.

KWIZDA-féle

korneuburgi barom-tápláló-por

lovak, szarvasmarhák és juhok részére.

Közel 40 éve annak, hogy a legtöbb istállóban a legnagyobb eredménnyel használják, étvágytalanság, rossz emésztés ellen, a tehéneknél a tej javítása és szaporítása érdekében; hathatósan előmozdítja az állatok természetes ellentálló képességét a ragadós betegségek ellen. 127

1/1 doboz ára 20 kr., 1/2 doboz 35 kr.

A vásárlásnál tessék figyelni a védjegyre és határozottan Kwizda korneuburgi barom-tápláló-por tessék kérni. Valódi kapható a gyógyszerészeknél és droguistáknál.

KWIZDA JÁNOS FERENCZ
cs. és k. osztr.-magyar és román kir. udv. szállító, kerületi gyógyszerész
KORNEUBURG, Bécs mellett.

A fogak észszerű ápolására legjobb vegykészítmény.

Salvator

Glycerin fog-Crème.

ORVOSILAG MEGVIZSGÁLVA!

HATÓSÁGIILAG VÉDELVE!

Csinos dobozokban darabonként 30 kr-ért kapható minden gyógyszerárban és gyógyszerárudában, valamint a Salvator stearyngyertya eladási helyeiben.
Iroda: „Salvator“ Bécs, I. Meidenschuss.
Raktár Szegeden: Gaál testvérek, Aigner Lajos, Kovács testvérek, Vajda Imre és társa uranál. 425-19-9

IDEI TERMÉSŰ

kitünő élvezeti **theák**, legfinomabb **ananás**, **jamaika** és **háztartási rum**, **cognac** és **sashegyi vörösbor**.

VAJDA IMRE és TÁRSA

733-15-8 gyógyáru raktárában

SZEGEDEN.



Christofle & Cie.

WIEN, I., Opernring 5. (Heinrichshof).
cs. és kir. udvari szállítók

Legmagasabb kitüntetések az összes világiállításokon. Legjobban ezüstöt evőeszközök és asztalfélszerelések minden kivitelben.

THEA- és KÁVÉ-SERVICEK és FÖLTÁLALÓK

egyszerű és legpazarabb kivitelben.

Szállók, vendéglők és kávéházak, valamint nevelőintézetek, klubok, tisztli ebédlők teljes berendezése.

Az ezüsttőlés minden darabon fölbélyegezve található, épp úgy a gyáros neve:

CHRISTOFLE.

Egyedül helyettesítője az ezüst evőeszköznek.

12 evőkanál	frt 17.—	12 mecca kanál	frt 7.—
12 asztali vella	17.—	1 levesmerő	5.80
12 " kés	17.—	1 tejmerő	3.20
12 csemege-vella	15.—	1 főzelék kanál	4.—
12 " kés	15.—	12 kés rastli	8.25
12 kávé kanál	9.—	1 tálaló vella	1.50

Költségvetés és képesárjegyzék ingyen.

Tehetetlenséget

(elgyengült férfi nemi erőt)

férfi- és női titkos betegségeket,

valamint

torok- és gége-bajokat

a legelhanyagoltabbakat is gyógyít, mint eddig a tudomány legújabb álláspontja szerint a foglalkozás zavartatása nélkül

Dr. Spitzer Ignác,

Szegeden, Kiss Istvan bormérő házában, Dugonics-ter 3. sz.

GYERMEKBETEGEKNÉL, különösen a görvény, öröklött bujakór, mindennemű torok- és gége-bajok alaposan, **legbiztosabb** sikerrel gyógyíttatnak. 40

Díjazott levelekre, melyekben a betegség lehetőleg részletesen leírandó, a legnagyobb készséggel és figyelemmel válasz adatik. Számos hálaíratot a discreto ill. nyilvánosságra hozni.

Redelési órák: d. e. 7—9, d. u. 12—3.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig **föllumulhatatlan!**

Maager Vilmos-féle

valódi tisztított



MÁJOLAJ

Maager Vilmostól

Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker., Heumarkt 3., valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

SZEGEDEN kapható: **Keresztes Sándor** és **Bokor A.** urak gyógyszerárában, valamint ifju **Aigner József**, **Tóth Péter**, **Vajda Imre** és **Társá**, **Beregi Lajos** kereskedésében.

Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS


Bécs,

777-18-2 III/3., Heumarkt 3.

COGNAC

A. GUILLAUME & Co.

TALENCE pres BORDEAUX.



Ő felsége a Svéd király
Ő felsége a Hollandi király
Ő felsége a Görög király
Ő felsége néhai III. Napóleon
Ő felsége a bolgár fejedelem
több osztrák-magyar főherceg urak és az orosz nagyherceg
a francia köztársaság elnökének
különféle nemzetközi kórházak és a bécsi Jockey club szállítói.

MAGYARORSZÁGI
VEZÉRKÉPVISELETE
és FŐRAKTÁRA
Koch és Weiss
Szeged.